

ЖЕНАТА НА МОЯ ЖИВОТ

Антоний Дончев
Али Талиб
Иван Тонев

2012

НАДПИС: Тази история е на основата на действителни случки и събития. Започва през 70-те години на 20-ти век в Арбил, столицата на днешен автономен Кюрдистан в Ирак. По това време курдите водят борба за независимост и постоянно са подложени на жестоки репресии от страна на иракските власти. Разказът се води от курдския младеж Азад и завършва в наши дни в София.

1. ЕКСТ – ДВОР В АРБИЛ, СЕВЕРЕН ИРАК – ДЕН

Счупена чаша от чай..... Пътят на мравките води през камениста повърхност, след това – няколко тревички, пожълтели от натрупания по повърхността им пясък, след това – към още по-тревиста площ... В един момент над миниатюрния мравчи път се появява човешка ръка... Отпусната... Ако продължим по-нататък, ще видим, че столът, на който е седнал човекът, е разположен досади незабележимия път на мравките.... Ако се отдръпнем и се изправим към седящия човек, ще видим...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Баща ми умрял две години преди да се родя. Тогава бил на 70 години. Стара майка, първата му жена, не го видяла веднага, защото била паднала мъгла.

Двор, ограден с високи каменни зидове. ПЪРВАТА ЖЕНА (55) с треперещи пръсти се опитва да опипа пулса, после - "да види" или "да чуе" дъха на мъжа си. След това се отдръпва и понечва да извика за помощ, но се спира и притиска ръце към устата си, сякаш изведнъж обхваната от някакъв атавистичен, суеверен страх... Оглежда се наоколо за подкрепа, но в мъглата силуети не се виждат.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Стара майка решила да не вика, да не уплаши дъщерите си. Върнала се към къщата и само на по-голямата си дъщеря казала: „Татко ти почина.“ Когато се върнали в двора, двете се заковали на място.

През мъглата към тях бавно се движи силует – постепенно в неговите очертания се различава БАЩАТА НА АЗАД. Той приближава към двете жени, които не смеят да мръднат. Виждайки тревогата, изписана по лицата им, той ги поглежда въпросително.

БАЩАТА НА АЗАД

Какво има?

ПЪРВАТА ЖЕНА
Нищо... нищо...

СЕСТРАТА НА АЗАД
Нищо...

Жените се споглеждат, но не съобщават причината за уплахата си.

ПЪРВАТА ЖЕНА
Добре ли си?

БАЩАТА НА АЗАД
Защо ме питаш?

ПЪРВАТА ЖЕНА
Преди малко беше заспал, помислих да не ти е лошо...

БАЩАТА НА АЗАД я поглежда със странен поглед.

БАЩАТА НА АЗАД
Дишах или не дишах?

ПЪРВАТА ЖЕНА
Не знам... Хвана ме страх... Май не дишаше...

Тя се опитва да избегне погледа му. СЕСТРАТА НА АЗАД едвам сдържа сълзите си, вкопчила пръсти в ръката на майка си. ПЪРВАТА ЖЕНА я прегръща, без да сменя от мъжа си трескави очи.

БАЩАТА НА АЗАД
Нищо няма. Виждате, добре съм...

ПЪРВАТА ЖЕНА
Реших, че си умрял...

Тя изрича думите смело, без да го гледа в очите. БАЩАТА НА АЗАД бавно приближава.

БАЩАТА НА АЗАД
Умрял, казваш ...

Гласът му е спокоен, за да не уплаши жените, че говорят с привидение. След това добавя по-решително.

БАЩАТА НА АЗАД
Ами значи Господ ме е върнал... Значи имам още неща да върша тука...

ДВЕТЕ ЖЕНИ се отдръпват леко, но не се отстраняват, за да не го засегнат. Продължават да го гледат втрещено.

БАЩАТА НА АЗАД (изкрещява)
Не ме гледайте така, нали виждате, че съм в ред! ...
Нали не ме е прескочила котката, докато... съм бил умрял?

ДВЕТЕ ЖЕНИ (в един глас)

А, не, не...

В жълтеникавата мъгла тримата се отправят бавно към къщата.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Баща ми приел, че това е знак от Господ и решил да си вземе втора жена, за да може да има още един син. В онези смутни времена, мъжете измирали без време.

БАЩАТА НА АЗАД и ДВЕТЕ ЖЕНИ изчезват в мъглата.

2. ЕКСТ – УЛИЦА В АРБИЛ – ДЕН

Четириима мъже са завързани за дървени стълбове. Срещу тях са строени десетина въоръжени войници. Залп - и четиримата падат мъртви. ЦИВИЛЕН ОФИЦЕР с дълъг шлиффер минава делово покрай труповите и изстрелва по още един патрон в главите им. След него ВОЕНЕН ЛЕКАР оглежда телата.

3. ИНТ – РОДНАТА КЪЩА НА АЗАД – ДЕН

ВТОРАТА ЖЕНА (МАЙКАТА НА АЗАД) ражда. ПЪРВАТА ЖЕНА (виждаме я през МАЙКАТА НА АЗАД) я държи за ръката.

4. ЕКСТ – УЛИЦИ В АРБИЛ – ДЕН

Камион се движи бавно по тясна безлюдна улица. В откритата каросерия главата на убития се мята от една на друга страна. Далече някъде се чуват откъслечни изстрели.

5. ИНТ – РОДНАТА КЪЩА НА АЗАД – ДЕН

Щастливото лице на ВТОРАТА ЖЕНА. ПЪРВАТА ЖЕНА приближава към нея и ѝ показва новородения АЗАД.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Родил съм се две години след случката със смъртта на баща ми. В град Арбил, в кюрдската част на Ирак. По време на поредните размирици. В същия час са разстреляли брат ми. Баща ми не успял да го спаси. Разрешили му само да погребее тялото на първородния си син... и трябвало да плати 2 динара за патроните за екзекуцията...

6. ЕКСТ – УЛИЦИ В АРБИЛ – ДЕН

Камионът е спрял пред дома на АЗАД. Двама мъже свалят мъртвото тяло.

7. ИНТ – РОДНАТА КЪЩА НА АЗАД – ДЕН

ПЪРВАТА ЖЕНА сваля от стената две снимки – на едната е бащата на АЗАД до мъж с мустаци (Молла Хасан), на другата – Барзани.

8. ЕКСТ – РОДНАТА КЪЩА НА АЗАД – НОЩ

ПЪРВАТА ЖЕНА пред изкопана дупка в двора, старателно увива две снимки в плат, поставя ги в дупката и ги заравя.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Тези снимки бяха семейни реликви: на едната - баща ми заедно с най-добрия му приятел – Молла Хасан, а на другата - Барзани, нашия кюрдски лидер. Ако полицията ги откриела – щяло да стане страшно! По това време Барзани бил в емиграция, но се говорело, че скоро ще се върне и ще оглави борбата за автономия на Кюрдистан в Северен Ирак.

9. ИНТ/ЕКСТ – РОДНАТА КЪЩА НА АЗАД – ДЕН

АЗАД е вече на шест години. Тича заедно с едно момиченце, голямо колкото него (ВИАН – 5 г.) из двора. Хващат ги СЕСТРИТЕ НА АЗАД (12 и 8 г). ПЪРВАТА ЖЕНА (МАЙКАТА НА АЗАД) се доближава и реши косата му.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Бях точно на шест години, когато ме сгодиха за ВИАН. Баща ѝ, Молла Хасан, не беше на годеща. Полицията го чакаше да го арестува, но той така и не се появи. Никой не знаеше къде е. И той, и баща ми бяха сред хората на Барзани, но тогава това се пазеше в тайна.

ВИАН пристъпва плахо до БАЩАТА НА АЗАД и целува ръката му. АЗАД се приближава до МАЙКАТА НА ВИАН и целува също ръката ѝ. ПЪРВАТА ЖЕНА и ВТОРАТА ЖЕНА също са тук. Присъствуват и роднини на годениците. Тържеството е смълчано, без видими изблици на емоции. Долу, до входа – има двама военни с автомати, които мрачно наблюдават.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

След баща ми - аз бях единственият мъж в нашето семейство. Всичко останало бяха жени - стара майка, млада майка, голямата ми сестра, по-малката ми сестра и най-малката.

В този момент СТАРА МАЙКА подхваща тихо кюрдска песен, сякаш напук на полицаите. ВИАН се обръща към АЗАД и му подарява мълчаливо малка количка-играчка „Форд Мустанг“. АЗАД взима количката и цялото му същество засиява – такова нещо не е очаквал!... Лицето на ВИАН също засиява... АЗАД хваща ВИАН за ръка и я дърпва. Двамата хукват през хората навън.

10. ЕКСТ – РОДНАТА КЪЩА НА АЗАД – ДЕН

АЗАД и ВИАН тичат към дъното на двора, хванати за ръце. От къщата излизат няколко от гостите да ги видят накъде отиват, но двете деца се шмугват в тесен проход и изчезват...

11. ИНТ – ИЗОСТАВЕНА КЪЩА – ДЕН

АЗАД и ВИАН са се скрили в изоставена къща. АЗАД изважда една малка златна монета, която е почти изцяло разчупена по средата. Доразчупва със зъби монетата и подава едната половина на ВИАН. ВИАН я взима с две пръстчета.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Тя имаше едната половина, аз другата. Ако случайно се изгубим, можехме да се намерим един ден отново, като съединим двете половини...

12. ЕКСТ – РОДНАТА КЪЩА НА АЗАД – ДЕН

АЗАД стои нацупено в средата на двора. И двете му ръце са стиснати в юмруци – в едната е количката-подарък от Виан, в другата – половинката златна монета. МАЙКАТА НА АЗАД приближава до него и го гали по главата. ВИАН се отдалечава към портата, МАЙКА ѝ я дърпа за ръката. Встрани ДВАМАТА ВОЕННИ наблюдават безучастно... ВИАН се извъръща и, вървейки, се опитва да срещне погледа на АЗАД, но АЗАД гледа „гордо“ някъде встрани, над дуvara, към облаците. Но всъщност му е много мъчно за Виан...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Веднага след годежа семейството на Виан замина за чужбина. По-късно разбрах, че баща ѝ - Молла Хасан – го чакало арест и затвор. Така Виан, моята годеница внезапно се превърна в спомен, който се отдалечаваше, но не намаляваше силата си...

13. ЕКСТ – АВТОСЕРВИЗ В АРБИЛ – ДЕН

Пред очите на АЗАД бавно-бавно преминава истински Форд Мустанг (плакат)... Почти като в сън...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Така изминаха 13 години...

АЗАД е вече на 19 и работи в автосервиз. Помага на автомонтьорите.

ПЪРВИ МОНТЬОР

Осемнайсет!

АЗАД тича да подаде гаечния ключ.

ПЪРВИ МОНТЬОР

Не тоя, осемнайсет казах.

АЗАД тича още по-бързо обратно.

Срещу сервиза има уличка с магазинчета. На едно от магазинчетата има натрупани и на качени отвън велосипеди. Иззад велосипедите едва се забелязва дъщерята на продавача (ДЖАМИЛА), която е дошла да му донесе нещо за обед от вкъщи – 17 годишно момиче с кръгловато лице. Тя извързва глава и се усмихва на АЗАД. Усмивката ѝ е очарователна.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Отсреща имаше магазин за велосипеди и дъщерята на продавача идваше от време на време. Казваше се Джамила. Започнахме да си хвърляме погледи.

ДЖАМИЛА отново му се усмихва скришом...

И АЗАД ѝ се усмихва, но и двамата гледат това да е тайно и да не се забелязва.

ДЖАМИЛА се приближава към сервиза, тикайки велосипед. ВТОРИ МОНТЬОР забелязва ДЖАМИЛА и бута ПЪРВИ МОНТЬОР за ръката. Двамата се усмихват съучастнически-подигравателно.

ДЖАМИЛА подвиква към монтьорите.

ДЖАМИЛА

Майсторе, тоя вентил пак изпуска.
Ще го погледнеш ли?

ПЪРВИ МОНТЬОР

Виждам, виждам – покажи на момчето –
то по-голям майстор от мен стана на
тия вентили!

АЗАД взима машинално помпата, с глава кима на ДЖАМИЛА да върви след него и се скрива зад ламаринената барака.

Още щом завиват зад ъгъла АЗАД пуска помпата на земята и двамата се поглеждат право в очите. И двамата като по команда прихват да се смеят... Велосипедът пада на земята встрани от тях...

14. ЕКСТ – РОДНАТА КЪЩА НА АЗАД – ДЕН

БАЩАТА НА АЗАД

Искаш да се ожениш за Джамила, така ли?

АЗАД

Ами да, защо да не взема първо Джамила,
а след това - Виан? Нали имам право на две жени?

БАЩАТА НА АЗАД

Корана позволява да имаш и четири жени, но първата
трябва да е Виан. Аз съм дал дума на Молла Хасан.

АЗАД

А кога ще се върне Виан? Колко да чакам, като може
и никога да не се видим с нея?...

БАЩАТА НА АЗАД

Аз не мога да разваля годеча с Виан. Само Молла
Хасан може. Готов ли си да отидеш при него и
да се разберете лице в лице?

АЗАД завърта главата си, за да не забележи баща му обърканото му изражение. АЗАД тръгва да излиза.

БАЩАТА НА АЗАД

Ще отидеш ли?... И то сам?

АЗАД се разминава на вратата с МАЙКА СИ, която носи леген с вода.

15. ИНТ – РОДНАТА КЪЩА НА АЗАД – ДЕН

БАЩАТА мие краката си в леген. ПЪРВАТА ЖЕНА и МАЙКАТА НА АЗАД се суятят покрай него, подават му кърпа, прибират сапуна...

ПЪРВАТА ЖЕНА

Ама много е лют Молла Хасан! Ще побеснее...

МАЙКАТА НА АЗАД изхлипва и проточва глас като за умряло...

МАЙКАТА НА АЗАД

Няма да го видя повече!...

БАЩАТА НА АЗАД

Така е по-добре за него.

ПЪРВАТА ЖЕНА

Ако и това момче се затрие, няма да имаме друго...

За миг БАЩАТА НА АЗАД иска да каже нещо, но се спира, само прави жест с ръка, сякаш да отмахне ненужния гняв. След това продължава овладяно, с обвинителен уклон.

БАЩАТА НА АЗАД

Вие какво - искате да остане тук, та да може вие да си го погребете?!... Така ли?

Той прави кратка пауза и ги гледа дали ще реагират, като очите му шарят трескаво от едната към другата.

БАЩАТА НА АЗАД

По-добре да го знаем, че е жив – дори и никога да не го видим повече - но да е жив!...

Жените не отговарят и не смеят да го погледнат.

16. ИНТ – ФОТОБУДКА – ДЕН

Лицето на Азад. Блесва светкавица.

17. АРХИВ - ДОКУМЕНТАЛНИ КАДРИ ОТ ИРАНО - ИРАКСКАТА ВОЙНА

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Всеки момент можеха и мен да ме пратят на фронта. Вече няколко години продължаваше войната между Ирак и Иран. Нямаше никакво време - трябваше да се видя бързо с Молла Хасан.

16 – продължение- ИНТ – ФОТОБУДКА – ДЕН

АЗАД, облечен в костюм и вратовръзка, е седнал на стол във фотобудка. Светкавица!...

АЗАД е замръзнал на паспортна снимка.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Баща ми ме прати да си направя снимка за паспорт – можело да потрябва.

17. ЕКСТ – КРЕПОСТТА В АРБИЛ – УТРО

АЗАД върви по пуст път в околностите на Арбил.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Една седмица по-късно потеглих към Молла Хасан.

18. ЕКСТ – РАВНА ПОЛУПУСТИННА МЕСТНОСТ – ДЕН

АЗАД в каросерията на някакъв пикап.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

След убийството на брат ми, баща ми не искал родът му да се затрие. Затова подготвил всичко да замина в чужбина – за да не ме пратят на фронта в една война, която не беше наша, на кюрдите. Но това разбрах много по-късно.

19. ИНТ – ЛЕКА КОЛА ИЛИ КАМИОН – ДЕН

АЗАД в лека кола.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Смених няколко коли.

20. ЕКСТ – ЛЕКА КОЛА – ДЕН

Друга лека кола се движи по пращен път.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Чак привечер пристигнах в едно отдалечено село. Там трябваше да ме чакат.

АЗАД излиза от колата и завива зад ъгъла на бетонна къща.

21. ИНТ – СЕЛСКА КЪЩА – НОЩ

На масата свети лампа с газова бутилка. АЗАД яде. На масата има хляб и глава лук, а в отделни две чинии – ориз и боб яхния.

22. ЕКСТ – СЕЛСКА КЪЩА – ДЕН

ГЛАСЪТ НА АЗАД

На сутринта отново потеглихме.

Един руски джип форсира и оставя прах след себе си. На вратата на къщата остава ДОМАКИНЪТ с автомат Калашников в ръка.

23. ЕКСТ – ПОЛУПУСТИННА МЕСТНОСТ – ДЕН

Джипът едва се вижда на пътя, който криволичи сред пясъчните наноси.

24. ИНТ-ЕКСТ – ПОЛУПУСТИННА МЕСТНОСТ – ДЕН

Джипът сред облаци прах.

АЗАД вътре в джипа. Отпред са ДВАМАТА МУ СПЪТНИЦИ – с мустаци. Облечени в шаечни дрехи.

25. ЕКСТ - ПОЛУПУСТИННА МЕСТНОСТ – ДЕН

Джипът отново форсира и се изкачва, преминавайки през тесен проход.

26. ИНТ-ЕКСТ – ПОЛУПУСТИННА МЕСТНОСТ – ДЕН

АЗАД вътре в джипа.

27. ЕКСТ – ПРОХОД – ДЕН

Идва иракски военен патрул.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Тогава нямаше как да знам, но веднага след нас – на същото място – поставили военен патрул.

28. ИНТ-ЕКСТ – ПЛАНИНСКА МЕСТНОСТ – ДЕН

Вече са в планинска местност.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Но ние бяхме вече високо в планините. По едно време към нас се присъедини и втори джип.

Втория джип се движи след тях. Първият джип закъсва. АЗАД излиза да бута.

От втория джип излизат да помагат ТРИМА БРАДАТИ, които изглеждат свирепо. Избутват първия джип и той потегля. ПЪРВИ БРАДАТ прави знак на АЗАД да продължи с тях. АЗАД отива към втория джип, но се заглежда във фаровете.

ПЪРВИ БРАДАТ
Айде, качвай се, какво чакаш!

АЗАД заглежда джипа. Той има големи фарове. Като монтьор, АЗАД усеща, че нещо не е наред.

ВТОРИ БРАДАТ
Какво гледаш?

АЗАД
Гледам, че сте сменили фаровете. Тези са много по-големи и то халогенни... Защо ви са, тук няма пясъчни бури?

ВТОРИ БРАДАТ МЪЖ
Ама и ти много искаш да знаеш – айде – качвай се!
Качват се и потеглят.

29. ЕКСТ – КАМЕННА КЪЩА – ДЕН

След малко колите прехвърлят билото.

Двете коли наближават каменна къща. Встрани от къщата се вижда ниска, каменна ограда с натрупани тръни отгоре. Вътре в затръненото пространство има стадо кози. Колите спират. Двама мъже, въоръжени с автомати, приближават до колите. Оглеждат вътре. После ДВАМАТА МЪЖЕ от първия джип, се отправят към къщата.

След малко идват ДВАМА от хората на Молла Хасан. Единият прави знак на АЗАД и го повежда към къщата. Отвън във втория джип остават другите ТРИМА МЪЖЕ, които се присъединиха по-късно.

30. ИНТ/ЕКСТ – КАМЕННА КЪЩА – ДЕН

В стаята има само няколко стола. На един от тях е едър, мустакат мъж - бащата на Виан, МОЛЛА ХАСАН. Зад гърба му стоят прави четирима мъже – до един въоръжени. Встрани от тях са ДВАМАТА МЪЖЕ, които придружаваха АЗАД.

МОЛЛА ХАСАН поглежда АЗАД и му прави знак с ръка да седне. АЗАД сядна на стола до него. МОЛЛА ХАСАН се накланя с тяло към АЗАД и му прави знак с ръка да се приближи.

МОЛЛА ХАСАН
Повече от десет години не съм те виждал.

АЗАД
Тринадесет, Молла Хасан.

И АЗАД се накланя напред да му целуне ръка.

МОЛЛА ХАСАН /зк/
Знаеш ли защо те праща баща ти?

АЗАД
Заради Виан...

МОЛЛА ХАСАН кима и прави кратка пауза.

МОЛЛА ХАСАН

Да – с Виан пътувате за Европа. Тук и за двама ви е опасно.
Така се разбрахме с баща ти.

АЗАД

Ама аз трябва да се върна в Арбил!...

МОЛЛА ХАСАН

Не можеш да се върнеш вече. На Виан и на теб
ви предстои съвсем друг живот другаде.

АЗАД

Трябва да се върна в Арбил!... Дал съм дума!...

МОЛЛА ХАСАН

На кого си дал дума?

АЗАД

На Джамила...

МОЛЛА ХАСАН - зк

Каква е тая Джамила?

АЗАД

Искам да имам две жени – Виан и Джамила!
Затова дойдох – да се разберем!

МОЛЛА ХАСАН

Какво?!

МОЛЛА ХАСАН се обръща към един от бодигардовете.

МОЛЛА ХАСАН

Разбра ли го какво каза? Вярно ли го чух?

МОЛЛА ХАСАН се обръща отново към АЗАД и изсумтява гневно.

МОЛЛА ХАСАН

Ей, момче! Ти не се чуваш какво приказваш! Виан
ти е годеница и е дошло време да се съберете!

Молла Хасан разтваря платнената чанта, която е до него, изважда билет, паспорт, две
пачки долари, хвърля ги едно по едно към Азад.

МОЛЛА ХАСАН

Ей ти паспорт, билет, пари - след четири дена
корабът тръгва от Бейрут.

АЗАД мълчи. МОЛЛА ХАСАН поставя обратно всичко в чантата и му я подава. След
това прави енергичен жест с ръка.

МОЛЛА ХАСАН

Хайде, тръгвай!

И Молла Хасан маха към БОДИГАРДОВЕТЕ. Двама приближават и вдигат АЗАД, като го помъкват към вратата.

АЗАД

Чакайте!

АЗАД опитва да се изскубне, като успява да ги отклони към малкото прозорче... Отвън се виждат двата джипа... АЗАД все пак успява да се изскубне и прави крачка към МОЛЛА ХАСАН.

АЗАД

Молла Хасан, трябва да ти кажа нещо важно!

МОЛЛА ХАСАН

Мисли му ако не е важно!

АЗАД прави жест, че не може да говори пред много хора. МОЛЛА ХАСАН му прави знак да се приближи. АЗАД се накланя към него, за да говори по-тихо.

АЗАД

Тия, дето ме докараха, са сменили фаровете...

МОЛЛА ХАСАН

Какво?

АЗАД

Сменили са оригиналните фарове на джипа с по-големи.
Има нещо мътно там, новите не са по-силни от старите....

МОЛЛА ХАСАН се приближава внимателно до прозореца, надниква навън.

МОЛЛА ХАСАН

Тия тримата – да слязат от джипа и да ги изведете с новите извън двора!

В този момент се чува изстрел – куршумът минава през прозореца... и се забива до главата на Молла Хасан...

Двама от бодигардовете зареждат оръжията си, заемат позиция край прозорците.

МОЛЛА ХАСАН

(към АЗАД)

Лягай долу!

А самият той се приближава към прозореца с изваден револвер.

Навсякъде започва безразборна стрелба.

Отвън, от фаровете на втория джип стърчат базуки.

Настава хаос. Хора минават пред камерата.

От джипа изстрелват ракета – ...тя избухва вътре в стаята и отнася назад МОЛЛА ХАСАН. Стаята се изпълва с непрогледен дим...

От джипа изстрелват втората ракета... и тя избухва вътре...

След малко всичко е утихнало...

В стаята тялото на МОЛЛА ХАСАН е затиснало тялото на АЗАД. По лицето на АЗАД се стичат кървави капки... но той е жив... АЗАД чува приближаващи се стъпки. Инстинктивно вдига ръка към лицето си и така го замазва още повече с кръв. Отпуска главата си на пода, почти на умрял прилича.

Приближават ДВАМА ДУШИ, които оглеждат мъртвите тела.

От гледната точка на АЗАД си виждат само краката им. (До края на епизода лицата им не се виждат!) Приближават с насочено оръжие към трупа на МОЛЛА ХАСАН. Обръщат го. Лицето на МОЛЛА ХАСАН е обезобразено... ЕДИНИЯТ от БОДИГАРДОВЕТЕ се накланя към АЗАД, леко го бута с крак...

ДВАМАТА БОДИГАРДОВЕ разговарят помежду си на арабски.

ПЪРВИ БОДИГАРД

И тоя не диша.

ВТОРИ БОДИГАРД

Гръмни го за по-сигурно!

ПЪРВИ БОДИГАРД

Аз по умрели не гърмя! Ако искаш – ти...

ВТОРИ БОДИГАРД

Поне го пребъркай!

ПЪРВИ БОДИГАРД

Аз умрели не пипам.

ВТОРИ БОДИГАРД приближава до АЗАД. Разгръща ризата му. На бял конец е закачена половинка от златна монета. Същата монета, която ВИАН подари на АЗАД като дете. Монетата е цялата в кръв.

ВТОРИ БОДИГАРД

Я виж!

ПЪРВИ БОДИГАРД - зк

Това е талисман, не го пипай, носи лош късмет!

ПЪРВИ БОДИГАРД се приближава. Навежда се към тялото на Молла Хасан. Прави знака към ВТОРИ БОДИГАРД.

ПЪРВИ БОДИГАРД

Дай чувала!

ВТОРИ БОДИГАРД разтваря голям конопен чувал. ПЪРВИ БОДИГАРД вади голям нож, и прави рязък замах...

След това пуска в чувала нещо, което тупва на земята. АЗАД с ужас осъзнава, че това е било отрязаната глава на Молла Хасан.

Бодигардът дръпва крачола на панталона си и поставя ножа в ботуша си. На крака му има малък белег от куршум – ясно се забелязва. Две малки резки – на кръст.

ДВАМАТА се връщат обратно с чувала. След малко се чува как палят джипа и шумът се отдалечава. Изглежда всички други са мъртви.

АЗАД полека се надига. Тялото му се тресе в конвулсии. Под него е торбата, която Молла Хасан му даде.

31. ЕКСТ – ПЛАНИНА – ДЕН

АЗАД търчи презглава, отдалечавайки се от каменната къща. Препъва се, пада, пак става...

Вече се стъмва. Сяда до едно дърво. Диша тежко...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Не знам колко време бе минало преди да се опомня от ужаса... Преди да осъзная, че за мен връщане назад няма...

АЗАД мие лицето си на поток...

АЗАД върви из камениста, полупустинна местност.

32. ЕКСТ – ИЗ ПЛАНИНИТЕ – ДЕН

АЗАД наднича иззад една скала надолу към шосето.

В далечината се вижда как военен патрул спира идващите коли.

АЗАД се отдръпва назад.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Какво щях да им кажа – че съм се изгубил?! Кой щеше да ми повярва?... А и Молла Хасан се бореше срещу Саддам Хюсеин - значи хора близки до властта го бяха убили. Изобщо не бях в безопасност... Можеха дори мен да обвинят за убийството... Единственият ми път беше към Бейрут.

33. ЕКСТ – ИЗ ПЛАНИНИТЕ - ПРИВЕЧЕР

Привечер. АЗАД се приближава до една кошара. Видимо изтощен... Едва влачи краката си... Изведнъж кучетата залайват. Той се обръща и тръгва назад.

От кошарата излизат двама брадати, ВЪОРЪЖЕНИ МЪЖЕ и почват да стрелят във въздуха.

МЪЖКИ ГЛАС

Кой там? Кой там? Ей, само да се покажеш –
и си мъртъв!

АЗАД е легнал на земята, прилепил е тялото си, диша учестено. Очите му шарят нагоре-надолу.

Вече е почти мръкнало. АЗАД се е надвесил над една река, гребва с ръка, отпива. Отпуска се с тялото си назад. АЗАД къса листа от едно дърво. Опитва ги – горчат. Плюс. Опитва листа от друго дърво – по-добри са на вкус...

АЗАД е седнал до дървото. Разтваря платнената чанта, която Молла Хасан му даде. Освен двете пачки с долари и билет за ферибот, има и едно листче с изписан адрес – „Франкфурт, Бергщрасе, номер 8”.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Корабът тръгваше от Бейрут на 17 октомври. Имах само няколко дни. Имаше и някакъв адрес – в Германия: Бергщрасе 8, Франкфурт. Сигурно там беше Виан... Трябваше да я намеря... Дори само за да ѝ кажа как бе убит баща ѝ... Сбогом, Джамила, мило мое момиче. Навярно никога повече няма да видя и нашите... Оставаше ми само едно – да намеря на всяка цена Виан... Дали щях да имам сили да ѝ кажа как бе убит баща ѝ...

АЗАД се опитва да не заспи. Сврял се е до едно дърво. Студено му е. Очите му се затварят, той се сепва и отново ги отваря. След малко пак се затварят...

АЗАД (говори на себе си)

Виан, дойдох... да ти кажа... да ти кажа...

Изглежда започва да бълнува...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Виждах пред себе си човешки фигури, но не можех да ги разпозная. Една от тях приличаше на Джамила... После – Молла Хасан...

АЗАД (говори на себе си)

Джамила... Защо така ни разделиха?...

Ретроспекция - Джамила

Ретроспекция - Окървавената глава на Молла Хасан... **Край на ретроспекциите.**

АЗАД върти главата си, сякаш в кошмар.

34. ЕКСТ – ИЗОСТАВЕНИ СГРАДИ В БЕЙРУТ – ДЕН

МЪЖ (Рашид) в гръб се оглежда на някаква улица с изоставени сгради в ориенталски стил и влиза в почерняла от пожар къща.

35. ИНТ – СТАЯ В ИЗОСТАВЕНА СГРАДА В БЕЙРУТ – ДЕН

МЪЖ (Рашид). Главата му е увита с черен шал и само очите му се виждат. Говори на жена (Рашид), която е с гръб към камерата. Главата ѝ е забрадена. Лицата и на двамата не се разпознават.

МЪЖ С ЧАЛМА

Той е. Проверихме. Твоят годеник - Азад Алиджан! Той е докарал убийците на баща ти.

ЖЕНА СЪС ЗАБРАДКА

Не го вярвам... Не го вярвам...

МЪЖ С ЧАЛМА

Трябва по-бързо да се махаме оттук... Чуваш ли!...

ЖЕНА СЪС ЗАБРАДКА

Ами ако той е жив...

МЪЖ С ЧАЛМА

Казах ти – всички са избити. Чуваш ли какво ти казвам?... Убит е! Сега – аз ще се грижа за теб!

ЖЕНА СЪС ЗАБРАДКА

Само един ден още... да изчакаме... Може пък... той да дойде...
Само един ден...

Мъжът гневно дръпва главата си настрани...

36. ЕКСТ - ПОЛЕ – ДЕН – УТРО

Слънцето прежуря в очите на АЗАД.

Един гуцер се е покачил на дланта му. АЗАД се събужда, размърдва се... Гуцерът се шумгува и изчезва. АЗАД се накланя настрани и повръща... След това се опитва да се изправи.

37. ЕКСТ - ПОЛЕ – ДЕН

АЗАД върви из пустинна местност. Чува някаква кола. Хуква към пътя... Колата отминава...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Не знам кой ден беше. Не знам къде се намирах... В Сирия ли бях вече? Кога бях минал границата?

38. ЕКСТ – АСФАЛТОВ ПЪТ ПРЕЗ СИРИЙСКАТА ПУСТИНЯ – ДЕН

АЗАД излиза на асфалтов път. В далечината не се вижда никаква кола. АЗАД бавно тръгва по пътя.

От страничния път се приближава един пикап, нотаварен целия с кашони, със сирийска регистрация. Пикапът спира. ШОФЬОРЪТ маха на АЗАД и му извиква на арабски да се качи в каросерията. АЗАД притичва и се качва. Пикапът потегля...

АЗАД е в каросерията. Очите му се затварят в крайно изтощение.

Пикапът приближава някаков контролен пункт. Отминава го. Пикапът се движи из пустинята.

39. ИНТ – СТАЯ В БЕЙРУТ – ДЕН

МЪЖЪТ със закритото с чалма лице се приближава до ЖЕНАТА. (Жената е в гръб.)

МЪЖ С ЧАЛМА

Повече не може да чакаме. От днес ти ставаш моя жена.

ЖЕНАТА се отдръпва.

ЖЕНАТА

Не!... Не мога...

МЪЖЪТ гневно удря юмрук в ръката си и се обръща към нея.

МЪЖ С ЧАЛМА

Утре сутрин тръгваш. Отивай да си приготвяш багажа.

ТОЙ се обръща, сякаш ще тръгва, но се спира и отново се обръща към нея.

МЪЖ С ЧАЛМА

Давам ти половин час да размислиш. След половин час идвам в стаята ти. И махни тая монета вече – казах ти, че е мъртъв,

няма да го видиш повече!

МЪЖЪТ дръпва гневно половинката златна монета, закачена с връв на шията на жената, и я хвърля на пода...

40. ЕКСТ – ПЪТ – НОЩ

Залез. Запалени фарове се движат през нощта.

Някакви военни проверяват паспорта на АЗАД... Осветяват лицето му с фенерче... Над АЗАД се вее ливанско знаме, осветено от прожектор. АЗАД се връща назад към каросерията, фаровете на колата излизат от кадър.

Пътят напред, осветен от фарове...

41. ЕКСТ – БЕНЗИНОСТАНЦИЯ – ЛИВАН – УТРО

Пикапът е спрял на някаква бензиностанция. ШОФЬОРЪТ удря по каросерията да събуди АЗАД и минава встрани да зарежда. Слънцето изгрява над каросерията на пикапа.

42. ЕКСТ - ПОЛЕ – ДЕН

АЗАД пресича пътя и отива до рехавата горичка от другата страна. Гледа през слънцето и не вярва на очите си.

В далечината се очертава силуетът на голям град - Бейрут.

43. ЕКСТ – УЛИЦИ В БЕЙРУТ – ДЕН

АЗАД върви из улиците на Бейрут и настървено нагъва питка с месо.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

В Бейрут вече от десет години имаше гражданска война и много хора бяха напуснали града.

АЗАД се оглежда, търси някой между сградите. (Излиза от кадър.)

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Стара майка ме бе учила: загазиш ли на чуждо място - не търси полицаи, а просяк. Те знаят всичко.

АЗАД разговаря с един клошар. Дава му две банкноти и той го повежда нанякъде.

44. ЕКСТ – ПРИСТАНИЩЕТО В БЕЙРУТ – ДЕН

АЗАД и КЛОШАРЪТ приближават пристанището. (Говорят на арабски)

КЛОШАРЪТ

Твоят кораб е заминал вчера. Мога да ти уредя заверка за друга дата. Срецу малък бакшиш за продавача. Иначе трябва да купуваш нов билет.

АЗАД се колебае.

КЛОШАРЪТ

Ще пътуваш ли или ще се връщаш обратно? Казвай, щото само ми губиш времето!

АЗАД

Ти сигурен ли си, че днес е осемнадесети?

КЛОШАРЪТ прави отегчена физиономия и спира.

КЛОШАРЪТ

Виж какво – ако се отказваш и не ти трябва билета – ще го купя на четвърт цена, ще му намеря клиент! Спазаряваме ли се?

АЗАД мълчи.

КЛОШАРЪТ

Заминаваш или продаваш?

АЗАД въздиша. Поглежда встрани – минават двама полицаи.

АЗАД

Добре де, заминавам...

АЗАД изважда билета и му го подава.

КЛОШАРЪТ

Десет долара за бакшиша на чиновника...

Докато АЗАД се бърка, КЛОШАРЪТ го разглежда критично, почти презрително.

КЛОШАРЪТ

Тия дрехи трябва да ги смениш! И сак трябва да си купиш – с тая торба изглеждаш много съмнително!... Ще те водя в един магазин – там всичко е крадено, затова пък е евтино.

45. ЕКСТ – ПРИСТАНИЩЕТО В БЕЙРУТ – ДЕН

АЗАД, облечен в нови дрехи, с нов сак в ръка, се изкачва по стълбата на някакъв кораб...

46. ЕКСТ – КОРАБ – ПРИВЕЧЕР

Корабът е вече в открито море. АЗАД е в едно от помещенията на товарния кораб. Наблюдава към палубата, където се разхождат няколко души.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

На кораба почти нямаше хора. Двама ливански студенти, едно семейство с две деца и една жена, която пътуваше сама. Това бяха всички. Нямаше от кого да се страхувам. В Кипър трябваше да пристигнем след няколко часа.

Вълните постепенно се усилват.

Минало е известно време - АЗАД е сам на палубата. Идва един от служителите на кораба.

ПОМ. КАПИТАНА

Паспорта!...

АЗАД подава паспорта. ПОМ. КАПИТАНА го взима и му прави знак с ръка да го последва.

47. ИНТ – КОРАБ – ПРИВЕЧЕР

Слизат по вътрешните стълби и ПОМ. КАПИТАНА въвежда АЗАД в едно от вътрешните помещения. Там са събрани всички пътници.

ЖЕНАТА (ЛЕЙЛА) (на английски)
Кога ще пристигнем? Трябваше да сме в Кипър преди два часа?

ПОМ. КАПИТАНА (на английски)
Кипър – утре сутрин.

ПОМ. КАПИТАНА се обръща към един от ливанските студенти.

ПОМ. КАПИТАНА (на руски)
Момче, обясни им на вашия език!

ЖЕНАТА (ЛЕЙЛА) (на английски)
Какъв е този кораб? На какъв език ни говорят?

ПОМ. КАПИТАНА (на английски)
Корабът е български. Български.

ГЛАСЪТ НА АЗАД
Тогава за пръв път чух, че има такава държава. Мисля, че и другите пътници за пръв път чуваха.

Ливанският студент започва да обяснява.

ЛИВАНСКИ СТУДЕНТ (на арабски)
Корабът е български. Помощник капитанът говори руски - аз разбирам руски. Трябва да качат голяма група ливански бежанци от пристанището в Тортуз – точно отсреща. Намираме се в сирийски териториални води. Има някакъв проблем и затова чакаме. Междувременно сирийците искат да знаят кой е на кораба. Затова ни събират паспортите.

АЗАД гледа съсредоточено, опитвайки се да разбере ситуацията.

ЖЕНАТА (ЛЕЙЛА) (на английски)
Защо не ни предупредиха от самото начало, че ще спираме тук?
Аз имам среща в Кипър. Вече трябваше да бъда там!

ПОМ. КАПИТАНА (на английски)
Нямахме такива инструкции.

ЖЕНАТА (ЛЕЙЛА) (на английски)
Инструкции? Какви инструкции?

ПОМ. КАПИТАНА се обръща отново за помощ към ливанския студент.

ПОМ. КАПИТАНА (на руски)
Обясни им, че изпълняваме международни договорености. Не се безпокойте, всичко ще е наред.

ЖЕНАТА (ЛЕЙЛА) (на английски)

Колко още ще стоим тук?

ПОМ. КАПИТАНА свива рамене.

ПОМ. КАПИТАНА (на английски)

Час, два... Не е в нашите компетенции.

ПОМ. КАПИТАНА разтваря широко двете си ръце пред себе си. АЗАД следи с внимание разговора между двамата. ЖЕНАТА (ЛЕЙЛА) се обръща ядосано и тръгва към вратата на помещението. Отваря я и излиза. Останалите пътници все още гледат очаквателно ПОМ. КАПИТАНА.

ПОМ. КАПИТАНА (на английски)

Може да вървите.

Всички тръгват.

48. ЕКСТ – КОРАБ – НОЩ

Морето е още по-бурно.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

След два часа потеглихме отново. Сирийските власти така и не ни пуснаха в пристанището. Групата бежанци не била още сформирана.

АЗАД е на палубата. Няма никого. Духа силен вятър. АЗАД се приближава до перилата и се хваща за тях. АЗАД тръгва вдясно, като се държи за перилата. Поглежда към другия край на кораба – ...и там, на долната палуба, вижда ЖЕНАТА (ЛЕЙЛА). Опряла се е на перилата. Какво точно прави не е ясно. През вятъра идват странни звуци... Минават няколко мига, докато АЗАД успява да различи през шума на морето крясъците на жената. Тя крещи с всичка сила срещу морето и от време на време накланя тялото си през перилата – дали е крясък от гняв или пък безнадеждно ридание?

АЗАД извиква.

АЗАД

Ей! Ей!...

ЖЕНАТА се обръща с лице по посоката на вика, вижда АЗАД и рязко се дръпва встрани. Изчезва зад ъгъла.

АЗАД се връща назад, отваря вратата, която води към вътрешния коридор...

49. ИНТ – КОРАБ – НОЩ

Слиза надолу по стълбите и... се сблъсква с ЖЕНАТА. Едва сега забелязва, че тя е млада, почти момиче. Едва ли има и двадесет години. Косите ѝ се спускат свободно, като леко закриват малка част от лицето ѝ.

ЖЕНАТА (ЛЕЙЛА) го гледа подозрително. След това го пита – на английски и веднага повтаря и на кюрдски.

ЛЕЙЛА

Ти какво искаш?

АЗАД

А, говориш кюрдски! И аз съм кюрд! Мога ли да ти помогна с нещо?

ЛЕЙЛА
Остави ме на мира!

АЗАД
Добре, де, добре... Само те попитах...

Тя се обръща и тръгва по коридора. Внезапно АЗАД решава нещо, настига я и застава пред нея.

АЗАД
Ей, как се казваш?

ЛЕЙЛА
Предупредих те, да не съжаляваш!

АЗАД
Така ли? Какво ще ми се случи?

ЛЕЙЛА
Искаш ли да говориш с мъжа ми?

АЗАД
С мъжа ти? Той на кораба ли е ?

ЛЕЙЛА
Ще видиш. Върви след мен и ще видиш.

Тя решително тръгва отново по коридора.

АЗАД подвиква след нея.

АЗАД
Ей, ти пътуваш сама! Какво ме пързеляш?

Но ТЯ не реагира. След малко влиза в една от каютите в края на коридора.

АЗАД тръгва и стига до каютата, в която ТЯ влезе. За момент се колебае. След това се решава. АЗАД почуква на вратата. Никой не отговаря. Почуква пак. Пак няма отговор. АЗАД сяда на мокета пред каютата.

По коридора се задава СЛУЖИТЕЛ от персонала на кораба. Приближава до АЗАД.

СЛУЖИТЕЛ ОТ КОРАБА
Тук не може да седиш. Ставай!

АЗАД става и се отправя към вратата в дъното на коридора.

50. ИНТ – КОРАБ – ДЕН

ПОМ. КАПИТАНА подава на всеки от пътниците малко листче.

ПОМ. КАПИТАНА
Контролен лист за влизане в Кипър...

Всички попълват. АЗАД гледа в другия края на масата ЖЕНАТА (ЛЕЙЛА). ТЯ усеща погледа му...

51. ЕКСТ – КОРАБ – ДЕН

Корабът вече наближава Кипър. Пътниците са се приближили до перилата и гледат към острова. АЗАД се доближава до ЛЕЙЛА.

АЗАД

Извинявай за снощи. Не исках да те обидя... Само те питах как се казваш...

ТЯ го поглежда.

ЛЕЙЛА

Ще ти кажа. Ако първо ти ми кажеш.

АЗАД

Моето име?... Аз се казвам...

Той поглежда инстинктивно паспорта си.

АЗАД

Джамал... Ахмад... от Сирия... и съм сгоден...

ЛЕЙЛА

Добре, господин Джамал... Ахмад... Приятно ми е. Аз пък съм омъжена. Идвам от Бейрут. И се казвам... Лейла.

АЗАД

Лейла... Хубаво име...

ТЯ извърща глава, но по-скоро да прикрие искрите на симпатия в погледа си.

ЛЕЙЛА

А твоята годеница как се казва?

АЗАД

Ай.. Айша...

ЛЕЙЛА

Е, какво – и нейното име е хубаво...

АЗАД

Не съм я виждал от 13 години – дори не знам как изглежда. Сгодиха ни, когато бяхме на шест години. Сега съм тръгнал за Германия, да се срещна с нея.

ЛЕЙЛА

Не знаеш как изглежда?

АЗАД

Не.

ЛЕЙЛА

Странно...

В този момент ПОМОЩНИК КАПИТАНА маха към пътниците.

ПОМ. КАПИТАН

Хайде, давайте паспортите, който е готов!

Пътниците се приближават и подават паспортите си заедно с входните контроли листове. Вървейки, АЗАД се обръща към ЛЕЙЛА.

АЗАД

Аз обаче знам как да я разпозная!

Корабът наближава пристанището.

52. ЕКСТ – ПРИСТАНИЩЕТО В ЛАРНАКА – ДЕН

Вече всички са слезли и са минали през паспортната проверка. Отвън ЛЕЙЛА е застанала до два куфара и сякаш чака някого. АЗАД приближава към нея.

АЗАД

Никой ли не те посреща? Нали имаше среща с мъжа ти?

ЛЕЙЛА

Той ме чака в Истанбул.

АЗАД

Аха... Ама... нещо не ти вярвам.

ЛЕЙЛА

Я виж ти!

АЗАД

Ами да, мисля, че не си омъжена.

ЛЕЙЛА

Каквооо?

АЗАД

Не, не си. Очите ти са влажни и искрящи. Такива очи имат само неомъжените жени.

В гласа и изражението на АЗАД се прокрадва желанието, което тази жена придизвиква неочаквано у него.

ЛЕЙЛА

Така ли? Виж ти какъв експерт се извъди! И откъде го знаеш това?

АЗАД

Аз имам две сестри и две майки – моята майка и стара майка - първата жена на баща ми... Така че... съм понаучил нещо за жените.

ЛЕЙЛА

А чувал ли си, господин Джамал... какво правят омъжените жени, за да изглеждат неомъжени? Капват по две капки лимон в очите

си. За да мамят сгодените мъже... И ги оставят да се измъчват цял живот, защото не могат да забравят тези очи... Довиждане, господин Джама.

ЛЕЙЛА маха към идващото такси и тръгва към колата.

АЗАД

Ей, не искаш ли да си поделим таксито?...

ЛЕЙЛА се спира за миг и оставя ШОФЬОРА НА ТАКСИТО да натовари куфарите ѝ в багажника. Обръща се назад към АЗАД.

ЛЕЙЛА

Как да пътувам с човек, който само ме лъже? Не се казваш Джама - прочете го за пръв път от паспорта си! Казваш, че си от Сирия, а по говора си по-скоро от Ирак! Какво повече искаш?

Тя се обръща и, преди АЗАД да може да каже нещо, се качва в таксито. АЗАД спира следващото такси и потегля след нея.

53. ЕКСТ – ПРИСТАНИЩЕТО В ЛАРНАКА, УЛИЦИ В ЛАРНАКА – ДЕН

Двете таксита се движат към центъра на Ларнака.

Първото такси се вижда през стъклото на второто.

54. ЕКСТ – GRAND BEACH HOTEL В ЛАРНАКА – ДЕН

Такситата спират пред един хотел на крайбрежната улица: Grand Beach Hotel. С изглед към морето. Не може да се каже от пръв поглед дали е скъп, защото всички хотели си приличат.

ЛЕЙЛА слиза от таксито. Влиза в хотела.

АЗАД слиза след малко от второто такси, изчаква няколко мига и влиза в хотела и той.

55. ИНТ – GRAND BEACH HOTEL В ЛАРНАКА – ДЕН

АЗАД влиза в хотела.

ЛЕЙЛА е на рецепцията.

АЗАД се поспира недалеч от нея, предпочита да остане скрит. Наднича, дочува разговора с рецепциониста, който се води на английски.

АДМИНИСТРАТОР

Четиристотин и шестнайсе.

ЛЕЙЛА взима ключовете и се запътва към асансьора. Миг преди да влезе, ТЯ сякаш вижда АЗАД, но не може да се разбере дали е ядосана или пък ѝ е приятно, че го вижда отново.

АЗАД застава на рецепцията. *(Разговорът се води на английски.)*

АЗАД

Свободна ли е четиристотин и осемнайсе?

АДМИНИСТРАТОРЪТ поглежда ключовете.

АДМИНИСТРАТОР
Искате ли я?

АЗАД
Да.

АДМИНИСТРАТОР
Може ли паспорта?

АЗАД подава паспорта.

АДМИНИСТРАТОР
Как се чете това?

АЗАД
Джамал Ахмад...

56. ЕКСТ/ИНТ - GRAND BEACH HOTEL В ЛАРНАКА- СТАЯТА НА АЗАД– КОРИДОР - ПРИВЕЧЕР

Привечер е. АЗАД излиза на терасата. Вдишва морския въздух. Поглежда към съседната тераса, където е стая 416. Прозорецът светва от някаква лампа с абажур.

АЗАД в банята. Сресва се, взима флакончето с хотелски парфюм и се пръска. Ухилва се в опит за чаровност в огледалото.

АЗАД (на кюрдски)
Лейла, това съм пак аз.

Коридорът. Азад е пред вратата с №416. Приготвя се да почука, привежда се... Но в стаята се чува мъжки глас, после гласът на Лейла. Азад се дръпва.

АЗАД отново в стаята си - долепва ухо до стената, опитва се да чуе разговора. Но чува само тихо неразбираемо боботене. Допира една чаша до стената да усили звука...

АЗАД излиза на терасата, надвесва се към прозореца на съседната стая, опитва се да надникне. През перилата на терасата не може да се види много. ЛЕЙЛА се е приближила до прозореца, обърната с лице към вътрешността на стаята. През малкия процеп на завесата се вижда част от тялото ѝ. ЛЕЙЛА прави жест с ръка пред лицето си, сякаш говори на някого в стаята. В следващия момент НЯКОЙ я дръпва навътре рязко и тя изчезва от погледа на Азад. След това се чува викът ѝ – и още някакви звуци – било от удар, било от шамар – и отново нейният вик. След това всичко утихва...

АЗАД трескаво влиза в стаята и намира по телефона номера на стаята на Лейла. Чува се как телефонът звъни в другата стая – един път, два пъти, три пъти... Най-накрая някой вдига слушалката... *(Лейла говори на английски, Азад – на кюрдски.)*

ЛЕЙЛА (глас)
Да?

АЗАД
Лейла?

ЛЕЙЛА (глас)
Кой се обажда?

АЗАД

Джамал.

ЛЕЙЛА (глас)

Кой?

АЗАД

Джамал. Бяхме заедно на кораба – не се ли сецаш?...
Аз съм в твоя хотел...

Малка пауза.

ЛЕЙЛА (глас)

Нищо не съм поръчвала.

АЗАД

Лейла?...

ЛЕЙЛА (глас)

Това е друга стая. Сигурно сте сбъркали номера.

АЗАД

Сама ли си?... Аз се обаждам от съседната стая... Мога ли
да ти помогна с нещо?... Лейла?...

Чува се някакъв говор – изглежда от телевизор, може би от някакъв сериал...
Смехове...

ЛЕЙЛА (глас)

Може би сте чули това?... Извинете, ще намаля звука
на телевизора.

АЗАД

Лейла?... Мога да ти помогна... Само кажи „да”.
Нищо друго не казвай. Само кажи „да”!...

ЛЕЙЛА (глас)

Това вече надхвърля всякакви граници! Още сутринта ще се
оплача на управителя!

И ТЯ затваря телефона. След това светлината в съседната стая угасва.

57. ИНТ - СТАЯТА НА ЛЕЙЛА – НОЩ

ЛЕЙЛА е притиснала с пръсти вилката на телефона, но все още държи в другата си
ръка слушалката. Останалата част от стаята не се вижда – потънала в мрак.

МЪЖ (зк)

Кой беше?

ЛЕЙЛА

От рецепцията.

МЪЖ (зк)

Внимавай да не ме лъжеш!

ЛЕЙЛА бавно поставя слушалката на телефона.

МЪЖ (зк)

Ако видя някой до теб – ще го убия!... И то ще бъде за твое добро!... Никъде не си в безопасност!...

ЛЕЙЛА не отговаря. Вдига ръка към устната си, където има малка раничка – вероятно от удар.

МЪЖ (зк)

Ще пътуваме за Истанбул по отделно. За по-сигурно. Сега тръгвам. Ето ти билета.

58. ЕКСТ/ИНТ - GRAND BEACH HOTEL В ЛАРНАКА- СТАЯТА НА АЗАД– КОРИДОР - НОЩ

АЗАД чува отваряне на врата – може би от съседната стая. Приближава до вратата на своята стая. Изчаква малко, след това полека отваря вратата и наднича...

В дъното на коридора се вижда как ЛЕЙЛА затваря вратата на асансьора...

АЗАД излиза в коридора, тръгва към асансьора.

59. ЕКСТ/ИНТ - GRAND BEACH HOTEL В ЛАРНАКА- НОЩ

АЗАД се озовава пред рецепцията.

АДМИНИСТРАТОР

Събуждане?

АЗАД се обръща стреснато.

АДМИНИСТРАТОР

За коя стая, за колко часа?

АЗАД

Не, не, извинете...

АЗАД излиза бързо пред хотела – оглежда, няма никого. Връща се обратно към вратата, която води към плажа от другата страна на хотела.

60. ЕКСТ/ИНТ - GRAND BEACH HOTEL В ЛАРНАКА- ПРИВЕЧЕР

Откъм морето духа вятър. Тъмно е, но пространството в близост до хотела, е осветено. АЗАД поглежда към морето.

На петдесетина метра от хотела забелязва самотна женска фигура... АЗАД приближава. ЛЕЙЛА се обръща рязко, малко преди той да е достигнал до нея. *(Разговорът се води на кюрдски.)*

ЛЕЙЛА

О, не – пак ли ти?! Докога ще се мъкнеш след мен? Ти ченге ли си, какъв си?

АЗАД

Не, не съм ченге!... Само исках... Чух гласове в стаята ти... Може би е бил мъжът ти – извинявай.

ЛЕЙЛА тръгва по брега, АЗАД я следва.

ЛЕЙЛА

Изобщо не ти влиза в работата!

АЗАД

Знам. Дойдох да ти се извиня. Само това.

ЛЕЙЛА кима едва доловимо, но не може да прикрие притеснението си. Оглежда се да не би някой да ги следи. Сега се вижда по-ясно лицето ѝ – на долната ѝ устна има малка рана – като от сцепване. ЛЕЙЛА се опитва да я прикрие с ръка.

АЗАД

Исках да ти се извиня и за това, че те излъгах вчера. Моето име наистина не е Джамал. Казах ти, че... отивам да се срещна с годеницата си...

ЛЕЙЛА поклаща глава.

ЛЕЙЛА

Ти на луд ли се правиш? Колко пъти ми го повтори това?

АЗАД

Добре, добре... Исках само да ти кажа...

ЛЕЙЛА

Нищо не искам да ми казваш!

АЗАД

Да ти кажа само как се казвам... Аз съм от Арбил... Казвам се... Истинското ми име е Азад... Азад Алиджан... от Арбил...

ЛЕЙЛА

От... къде?

ЛЕЙЛА спира.

АЗАД

Арбил. Не си ли го чувала? Това е в Ирак, в Кюрдистан.

Тя поглежда към морето. Кратка пауза...

ЛЕЙЛА

Казваш се Азад?... И си от Арбил?...

АЗАД

Да... Азад Алиджан...

ЛЕЙЛА сякаш се замисля за миг.

ЛЕЙЛА

Знаеш ли... Не ти вярвам...

АЗАД

Защо?... Моето име... познато ли ти е?

ЛЕЙЛА

Знам много мъже с името Азад...

АЗАД

А... Виан? Това име познато ли ти е? ...

ЛЕЙЛА го поглежда.

ЛЕЙЛА

Виан?... Коя е Виан?

АЗАД

Моята годеница. Истинското ѝ име ...

ЛЕЙЛА

О, не!...

ЛЕЙЛА поклаща глава.

ЛЕЙЛА

Значи ти смяташ... че аз съм твоята годеница? Така ли?

АЗАД

Защо не? Напълно е възможно... Можем да проверим.

ЛЕЙЛА

Да проверим?!

АЗАД разкопчава горното копче на ризата си и изважда половинката златна монета, закачена с връв на шията му. ЛЕЙЛА я поглежда. Кратка пауза.

ЛЕЙЛА

Много хора имат такива монети... Аз също имам.

АЗАД

Разделихме си двете половинки в деня на годежа... Никой не ни видя. Бяхме на нашето тайно място – в изоставената къща...

ЛЕЙЛА поклаща глава.

ЛЕЙЛА

Бил си с друго момиче.

АЗАД повдига леко с два пръста монетата.

АЗАД

Дали... все пак можем да сравним... с твоята половина?...

ЛЕЙЛА

Аз не съм... жената, за която ме мислиш!...

АЗАД

Добре... какво пречи... да проверим?...

ЛЕЙЛА се обръща настрани. След това отново рязко се обръща с лице към АЗАД.

ЛЕЙЛА

Монетата не е у мен... Вече е късно... Утре сутрин на закуска ще ти я покажа. Лека нощ, господин Джамал... или – господин Азад?...

АЗАД

Лека нощ, Лейла...

И ЛЕЙЛА тръгва бързо към хотела.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Гледах след нея, докато изчезна. После легнах на пясъка. Звездите над мен бяха огромни. Никога не бях виждал такива големи звезди... Може би тя наистина не беше Виан... Но ми се струваше, че... май започвах да се влюбвам в нея...

61. ИНТ - GRAND BEACH HOTEL – СТАЯ 416 – НОЩ

ЛЕЙЛА е в стаята си.

ЛЕЙЛА влиза в банята. Застава пред огледалото. Хваща дръжката на душа. Замахва!... Огледалото се счупва на няколко парчета. ЛЕЙЛА взима внимателно едно дълго, тясно парче и увива около единия му край хавлиена кърпа...

ЛЕЙЛА прокара пръст по ръба на стъклото.

62. ЕКСТ – ПЛАЖЪТ ПРЕД GRAND BEACH HOTEL В ЛАРНАКА- НОЩ

АЗАД лежи на пясъка до самото море, проснат по гръб.

ЕДИН ЖЕНСКИ СИЛУЕТ под лампата, която е до ръба на сградата на хотела.

Лицето на ЛЕЙЛА.

Камерата се приближава към АЗАД, към лицето му...

Лицето на ЛЕЙЛА. ТЯ се отдръпва назад. Очите ѝ са трескави. Хвърля встрани увитото в хавлиената кърпа парче стъкло. Стъклото се счупва върху каменната пътека.

63. ИНТ - GRAND BEACH HOTEL – СТАЯ 416 – НОЩ

ЛЕЙЛА бързо влиза в стаята, решително хваща чантата си, изсипва нещата от нея на леглото. Разравя сред предметите. Взима в ръката си малка половинка от златна монета. Излиза на терасата. ЛЕЙЛА е стиснала в пръстите си половинката златна монета и стърже назъбената ѝ част в каменния парапет на терасата.

Монетата, лицето на Лейла...

64. ЕКСТ/ ИНТ – ПЛАЖЪТ И ФОАЙЕ В GRAND BEACH HOTEL – ДЕН

АЗАД се насочва към рецепцията. *(Разговорът се води на английски.)*

АЗАД

Госпожата от 416 излязла ли е вече?

АДМИНИСТРАТОРЪТ го поглежда с безразличие. АЗАД наднича зад него към ключовете.

Ключът на № 416 виси.

АДМИНИСТРАТОР (зк)
Госпожата напусна хотела.

АЗАД
Отдавна ли?

АДМИНИСТРАТОРЪТ е неохотен да дава информация.

АДМИНИСТРАТОР
Не мога да Ви кажа точно... Преди около половин час.

АЗАД
Знаете ли за къде тръгна?... Навярно за летището?

АДМИНИСТРАТОР
Съжалявам, нямам представа.

И АДМИНИСТРАТОРЪТ започва да се занимава с някакви бумачи. За момент АЗАД се чуди какво да прави. Отдалечава се на две крачки.

ГЛАСЪТ НА АЗАД
*Беше казала, че пътува за Истанбул. Дали беше вярно, не знаех, но в този момент
нямах друг избор...*

АЗАД се обръща отново към АДМИНИСТРАТОРА.

АЗАД
Как мога да пътувам за Истанбул?

АДМИНИСТРАТОР
Не можете, господине.

АЗАД
Няма ли полети?

АДМИНИСТРАТОР
Не, няма. Нито самолети, нито кораби.

АЗАД
Бихте ли ми дали някакъв съвет?

АДМИНИСТРАТОРЪТ свива рамене и забива глава в книгата за регистрации.
АЗАД изважда банкнота от джоба си и я поставя на рецепцията.

АДМИНИСТРАТОР
Какво да ви кажа, господине...

АЗАД се опира с ръце на рецепцията. АДМИНИСТРАТОРЪТ затваря книгата за регистрации и разперва ръце.

АДМИНИСТРАТОР
Ами отидете в северната част...

АЗАД
Как да стигна дотам?

АДМИНИСТРАТОР
Не знам. Ние не пътуваме там. Северен Кипър
е окупиран, не знаете ли?

За миг АЗАД се колебае. След това отново заговаря.

АЗАД
Как да отида там?

АДМИНИСТРАТОРЪТ започва да пише нещо в книгата за регистрации.

АДМИНИСТРАТОР
Аз изгубих семейството си, господине... Трябваше
да бягам от родния си град и да заживея уж временно тук.
Разберете ме – не мога да ви кажа нищо за онова, което е отвъд
демаркационната линия. По-скоро попитайте някой таксиметров
шофьор.

АДМИНИСТРАТОРЪТ отново почва да пише в книгата.

65. ЕКСТ – ПЪТЯТ МЕЖДУ ЛАРНАКА И НИКОЗИЯ - НИКОЗИЯ – ДЕН

Таксито-микробус преминава покрай пътна табела с надпис "Никозия". АЗАД е вътре.

66. ЕКСТ – КПП – НИКОЗИЯ – ДЕН

АЗАД минава пеша през пропусквателния пункт на кипърските власти и навлиза в
охраняваната от ООН буферна зона, която разделя двете части на Никозия.

67. ЕКСТ – ОКУПИРАНАТА (СЕВЕРНАТА) ЧАСТ НА НИКОЗИЯ – ДЕН

АЗАД влиза в северната част, където се веят знамена на така наречената
Севернокипърската република и на Турция.

68. ЕКСТ - ЛЕТИЩЕ „ЕРДЖАН” – ДЕН

Автобусът спира пред летище „Ерджан”.
АЗАД влиза в сградата.

69. ИНТ – ЛЕТИЩЕ „ЕРДЖАН” – ДЕН

На таблото с разписанието има три полета – за Анкара, Адана и Истанбул.

АЗАД оглежда залата. Вижда ЛЕЙЛА, седнала на една пейка. АЗАД облекчено
въздъхва. След което се насочва към гише да си оправи билета.

АЗАД приближава към пейката, където е седнала ЛЕЙЛА. ТЯ го вижда и отмества
поглед. Без да пита, ТОЙ сяда до НЕЯ. ЛЕЙЛА отдръпва чантата си. *(Разговорът се
води на кюрдски.)*

ЛЕЙЛА
Ти ли ще станеш от тази пейка или аз? И то веднага!

АЗАД я гледа без да отговаря, но очевидно няма намерение да стане.

АЗАД

Нищо друго ли няма да ми кажеш?...

АЗАД поклаща огорчено глава.

АЗАД

Снощи ми обеща нещо...

ЛЕЙЛА го поглежда, поглежда и към ръката му, която държи с два пръста половинката златна монета. ЛЕЙЛА тръсва глава.

ЛЕЙЛА (делово)

Бях забравила.

ТЯ бръква в чантата си, протяга ръка към АЗАД, без да го гледа. На дланта ѝ има половинка златна монета. АЗАД поема половинката монета, доближава двете половинки, разделя ги, обръща едната - отново ги доближава... Половинките не съвпадат!... За пръв път, откакто се срещнаха с Лейла, АЗАД се чувства объркан. ЛЕЙЛА протяга ръката си към АЗАД – да ѝ върне нейната половинка. АЗАД с лека неохота, бавно – поставя нейната половинка на дланта ѝ. Пръстите им леко се докосват. ЛЕЙЛА бързо свива пръстите си и дръпва ръката си.

ЛЕЙЛА

Ти всъщност - всяка случайна жена ли преследваш така? Или подбиращ?

АЗАД я поглежда.

АЗАД

Мисля, че... съм почнал да те харесвам – повече, отколкото трябва...

ЛЕЙЛА отмества погледа си от него.

ЛЕЙЛА

Ако не станеш веднага, ще почна да крещя, че ме опипваш... С камъни ще те пребият!

АЗАД

Давам ти време до Истанбул да ми кажеш дали си Виан или не.

АЗАД хваща с ръка дръжките на пътния си сак, но все още не става.

АЗАД

Ако не си Виан – ще изчезна завинаги. Искam само да знаеш, че много съм те харесал, дори да си омъжена.

ЛЕЙЛА

Наистина ще почна да викам...

АЗАД

Ако пък си Виан – ще ти разкажа как загина баща ти. Само аз останах жив, по чудо.

ЛЕЙЛА се изправя, без да казва нищо. АЗАД също се изправя.

АЗАД

Хайде, какво чакаш, почвай да викаш...

ЛЕЙЛА го поглежда... И преди той да се усети какво става, тя замахва и му удря шамар. ЛЕЙЛА стои предизвикателно до него, почти до лицето му... АЗАД се отдръпва и прави крачка встрани.

АЗАД

Ако... все пак си Виан... ще ти кажа още... че вече обичам друга жена... и искам... да развалим годежа...

ЛЕЙЛА се приближава отново максимално близо до лицето му.

ЛЕЙЛА (почти шепнешком)

Знаеш ли какво ме спира да викам?... Имам желание да го направя сама... Сама... Аз... да те убия...

АЗАД не отмества погледа си ...

70. ИНТ – ЛЕТИЩЕ „ЕРДЖАН” – ТОАЛЕТНА - ДЕН

АЗАД плиска вода в лицето си...

71. ИНТ – САМОЛЕТ – ДЕН

АЗАД седи на около 4-5 реда зад ЛЕЙЛА в самолета.

Самолетът е полупразен. Вече всички пътници са насядали.

ГЛАС ПО ИНТЕРКОМА

Уважаеми пътници – нашият полет до Истанбул ще трае около един час. За ваша информация – редовете след 17-ти са за пушачи.

Крилото на самолета през облаци.

Минало е известно време... Слънцето блести в илюминатора...

ГЛАС ПО ИНТЕРКОМА

Уважаеми пътници, моля да върнете седалките в изправено положение и да затегнете коланите. След няколко минути кацаме.

АЗАД се събужда.

ГЛАС ПО ИНТЕРКОМА

Уважаеми пътници, поради технически причини е абсолютно задължително да останете по местата си със затегнати колани. Умоляваме ви да запазите спокойствие...

Сред пътниците настава суматоха.

72. ЕКСТ/ИНТ – ЛЕТИЩЕТО В СОФИЯ – ДЕН

Самолетът каца... Колесник на самолет докосва земята.

Лицата на пътниците са угрижени... Самолетът спира. АЗАД вижда през прозореца по пистата да се приближават с голяма скорост две полицейски коли (милиционерски),

зад тях пожарна и линейка. Зад тях се движи някаква военна машина. Колите наближават самолета.

ЛЕЙЛА се е преместила на свободното място откъм пътеката.

АЗАД оглежда. Всички пътници също оглеждат напрегнато. През отворената задна врата на самолета нахълтват специални части.

Почти веднага след това се отваря и вратата на пилотската кабина и оттам излизат ДВАМА МЪЖЕ с високо вдигнати ръце, които се предават с вдигнати ръце и крещят на турски и на развален английски.

ДВАМА МЪЖЕ
Политикъл асайлъм! *(Политическо убежище!)*

КОМАНДОСИТЕ насочват оръжие към пътниците и в този момент още двама-трима от тях, както са на седалките, започват също да викат.

ДВАМА ПЪТНИЦИ
Политикъл асайлъм!

КОМАНДОСИТЕ се приближават към ДВАМАТА ПЪТНИЦИ, карат ги да се изправят и ги бутат напред.

ЛЕЙЛА поглежда назад, по посока към АЗАД. Погледите им за миг се срещат. ТЯ гледа много уплашена. АЗАД ѝ кимва успокоително, надига се, за да отиде към нея. Но КОМАНДОСИТЕ минават по пътеката и им препречват зрителното поле.

ГЛАС НА КОМАНДОС (зк)
Никой да не става от мястото си!

АЗАД сяда на мястото си.

73. ЕКСТ/ИНТ – ЛЕТИЩЕТО В СОФИЯ – АВТОБУС - ДЕН

Автобусът с пътниците върви към някаква странична част на летището. Вижда се надпис на кирилица „Летище София, Народна република България”.

МУСТАКАТ ПЪТНИК обяснява на двама-трима около него.

МУСТАКАТ ПЪТНИК
Булгаристан... Булгаристан...

Пътниците кимат угрижени. МУСТАКАТИЯ се обръща към АЗАД и му говори на английски.

МУСТАКАТ ПЪТНИК
Турски комунисти са отвлекли самолета.
Намираме се в България.

АЗАД кима.

74. ИНТ – ЛЕТИЩЕТО В СОФИЯ, ПЪРВА СТАЯ – ДЕН

Служебно помещение. През прозореца се вижда част от похитения самолет. ВОЕННИЙТ (45) гледа документите на АЗАД. Има и ПРЕВОДАЧ (униформен), който превежда от български на английски.

ВОЕНЕН

Оставате ли тук, в България или се връщате в Истанбул?

АЗАД

Аз пътувам за Германия. Да се срещна с роднини...

ВОЕННИЯТ отваря паспорта на АЗАД на страницата на немската виза и я разглежда.

АЗАД

Аз... Има една жена... Пътуваме заедно...

75. ИНТ – ЛЕТИЩЕТО В СОФИЯ, ВТОРА СТАЯ – КОРИДОР - ДЕН

Вкарват АЗАД (в гръб) в съседна стая. Там е ЛЕЙЛА. (УНИФОРМЕНИЯТ ПРЕВОДАЧ отново присъства.)

ВОЕНЕН

Това ли е жената?

АЗАД

Да.

ВОЕНЕН

Познавате ли този мъж?

ЛЕЙЛА

Беше в самолета.

ВОЕНЕН

Казва, че пътувате заедно.

ЛЕЙЛА

Така ли казва този господин? Значи лъже.

АЗАД (на кюрдски) (влиза в КДР – задно 3/4)

Лейла, аз продължавам за Германия.

Поне кажи как да те намеря!

ЛЕЙЛА

Този господин е замесен в убийство и затова бяга от Ирак.

Би трябвало да го арестувате! Мястото му е в затвора!

АЗАД

Това, което тя казва, не е вярно.

АЗАД се обръща към ЛЕЙЛА.

АЗАД (на кюрдски)

Защо правиш това, защо?! Никого не съм убил... Лейла!...

Изкарват викация АЗАД навън. Но нещо става с Лейла – тя се хваща за главата, започва да хлипа.

ЛЕЙЛА (на себе си)

Как можах да го кажа!... Това не може да е истина...

76. ИНТ – ЛЕТИЩЕТО В СОФИЯ, КОРИДОР - ПЪРВА СТАЯ – ДЕН

В коридора, през прозорците на който се вижда хангара, преминават ДРУГИ ВОЕННИ, на няколко стола има ЧАКАЩИ ОТ ПЪТНИЦИТЕ.

АЗАД

Никого не съм убил.

ВОЕНЕН

И да си убил, не ни интересува, ние не сме следователи . Утре заминаваш с Луфтханза за ГФР (Германия), там се оправяй с колегите!

Връщат АЗАД в първата служебна стая.

ВТОРИЯТ ВОЕНЕН е малко обезпокоен. Приближава се до ПЪРВИ ВОЕНЕН, подава му паспорта на АЗАД и му шепне нещо на ухото...

ВОЕНЕН (към Азад)

Проблем с документите имаш: германската ти виза не е редовна – няма място на издаване. Ще трябва да те връщаме там, откъдето си дошъл.

АЗАД на стола. ВОЕННИЯ прелиства паспорта му.

ВОЕНЕН

Откъде идваш всъщност? Истанбул, Кипър, Ливан, Сирия? Или Ирак?

АЗАД

В Ирак ще ме убият!... Не мога да се връщам – ще ме убият!

ВОЕНЕН

Оставаш в България, докато изясним нещата.

АЗАД

Но аз трябва да се видя с годеницата ми в Германия!

ВОЕНЕН

Що не се обадиш да й кажеш, че нещо си объркал полетите – да те изчака малко.

77. ЕКСТ - ЛАГЕРЪТ – ПОРТАЛ - ДЕН

Една зелена узка оставя АЗАД пред някакъв портал. Прилича на резиденция или на военно поделение.

АЗАД със сакчето прекрочва портала. Пред него е дълга алея. Един ЗДРАВЕНЯК от портала – вероятно охрана – го повежда навътре по дългата алея.

78. ИНТ - ЛАГЕРЪТ – СТОЛОВА - ДЕН

АЗАД яде в столовата. До него на другия стол е сакът му. По масите има само няколко души. Двама чернокожи и двама с по-светла кожа с неопределени етнически черти.

АЗАД е изпразнил чинията си. Става и отива към една от масите – пробва да заговори на някакъв език, но нищо не се получава. Пробва и с младежите от другата маса – и с тях не може да се разбере.

79. ЕКСТ - ЛАГЕРЪТ – ЛЯТНО КИНО - ПРИВЕЧЕР

АЗАД е в лятно кино. Не особено добре поддържано. Храстите встрани са избуяли, между пейките е прорасла трева. Има само 5-6 души. На екрана вървят кадри с взривове от военен филм.

80. ЕКСТ - ЛАГЕРЪТ – СПАЛНОТО - НОЩ

Спалното е стая с шест легла на два етажа. Три от леглата са заети, другите – празни. Пред прозореца отвън свети силна лампа. АЗАД не може да заспи...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Не можех да разбера къде съм попаднал, какво щеше да става оттук нататък?

81. ЕКСТ - ЛАГЕРЪТ – ПОРТАЛ, ЛЯТНО КИНО - ДЕН

АЗАД върви покрай един от корпусите. Няма хора. Сградите изглеждат празни, на места по алеите има нападала шума.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Трябваше да изляза. Трябваше да се свържа някак с нашите в Ирак... Дали бяха научили нещо за мен? Сигурно ме мислеха за умрял?

АЗАД стига до портала. Един ЗДРАВЕНЯК (същият от предишния ден) разперва ръце пред него – „Ти - къде?“ АЗАД му подава банкнота. ОНЯ не ще.

АЗАД свива по странична алея и се озовава пред пустото лятно кино. Над екрана на киното, някъде надолу, се вижда градът. Някъде далеч се чува гръмотевица. АЗАД гледа над екрана.

АЗАД минава зад екрана, озовава се пред ограда. Оглежда се... АЗАД прескача оградата.

82. ЕКСТ - ШОСЕ - ДЕН

Шосе. Започва да вали.

Кола спира. АЗАД отваря вратата и подава една банкнота – 50 долара.

АЗАД

Телефон, телефон!...

АЗАД влиза в колата и тя потегля. Дъждът се усилва.

83. ИНТ – ТЕЛЕФОННА ПАЛАТА – ДЕН

АЗАД в телефонна палата. Приближава към едно МОМЧЕ С ОЧИЛА.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Намерих един, който говореше английски. Вкъщи в Арбил нямахме телефон. Дадох покана за разговор за другия ден. Подадох още една покана – на адреса във Франкфурт.

АЗАД подава две бланки през гишето. АЗАД пита нещо МОМЧЕТО С ОЧИЛАТА, то му обяснява, като сочи с ръце – явно указва посоки.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Трябваше да чакам до 10 часа сутринта на другия ден. Не исках да спя в хотел – можеха да ме открият и да ме върнат обратно. На гарата имало нощно кафене.

84. ИНТ – ЦЕНТРАЛНА Ж.П. ГАРА СОФИЯ – НОЩНОТО КАФЕНЕ - НОЩ

АЗАД е опрял глава на една маса. До главата му има полупразна бутилка бира. Приближава един, който прилича на дребен чейнджаджия. Малко е мургав (затова прякорът му е СНЕЖНИЯ). СНЕЖНИЯ бута АЗАД.

СНЕЖНИЯ

Ей, я черпи една бира!....

АЗАД дига глава.

Приближава СЕРВИТЪОРКАТА (ГАЛЯ) (20, брюнетка) и се обръща към СНЕЖНИЯ.

СЕРВИТЪОРКАТА (ГАЛЯ)

Бирата е до 22 часа, нали знаеш? Ти ли ще ми плащаш глобата?

СНЕЖНИЯ

Ще ти я платя предварително глобата – дай само да почерпя това момче, че нещо го е закъсал, завалията.

ГАЛЯ

Ти пък кога си черпил, бе, лайнар!

ГАЛЯ се отдръпва от масата. СНЕЖНИЯ се доближава до АЗАД.

СНЕЖНИЯ

Я да видим!

СНЕЖНИЯ вдига ръка и прави международния знак за „пари“ – разтъркване на палец и показалец.

СНЕЖНИЯ

Дай пет лева!

И забива разперена длан с пет пръста пред лицето на АЗАД. АЗАД му подава банкнота. СНЕЖНИЯ гледа изненадан банкнотата от пет долара – разбира, че АЗАД е чужденец. Прибира я в джоба си и отива към ГАЛЯ. Вади от другия си джоб някакви стотинки, като ги изсипва на една от масите да ги преброи.

След малко бирата е уредена. СНЕЖНИЯ пие и се опитва да обясни на АЗАД, че „може да му уреди къде да спи“, но АЗАД само прави отрицателни жестове. СНЕЖНИЯ подвиква сервитьорката, като изсвирва с уста.

СНЕЖНИЯ

Я го виж тоя какво иска!

ГАЛЯ (на учебнически английски)

Английски говориш ли?

АЗАД се опитва да обясни, че не иска да ходи на хотел.

ГАЛЯ

Не му разбирам, ама явно не иска да пие. Като го гледам - май му се спи... Я го води отзад! Нали има пари?

СНЕЖНИЯ

Абе има май...

АЗАД

Ноу хотел!... Хотел – ноу!... Полис, полис! Хотел – полис!

СНЕЖНИЯ

А – страх го е от милицията! Няма полиция, няма!...

СНЕЖНИЯ говори отчетливо и съпровожда говора с енергични жестове. Примъква бирата на АЗАД. Изпива я на един дъх и му маха с ръка да го последва.

85. ЕКСТ - ЦЕНТРАЛНА ГАРА – НОЩ

Навън вали дъжд. АЗАД и СНЕЖНИЯ притичват до някакъв фургон.

86. ИНТ – ФУРГОН – НОЩ

От единия край на фургона се надига сънено лице на гримирана жена с изрусена коса – ВЕРА (25). Тя вижда СНЕЖНИЯ и АЗАД.

ВЕРА

А, не! Тука не работя, тука си почивам!

СНЕЖНИЯ

Не ти водя клиент, ма! Тоя е чужденец – има пари. Само търси място за спане.

ВЕРА

Ами води го в хотела тогава! Какво ми го мъкнеш тука!

СНЕЖНИЯ

Тихо, ма! Нали ти казах – има пари – после с тебе ще делим!

ВЕРА изпуска тежка въздишка. Обръща се към АЗАД и му говори отчетливо, с почти правилен английски.

ВЕРА

Добър вечер. Аз съм Вера, приятно ми е. Вие как се казвате?...

АЗАД

Азад.

ВЕРА

Ау, какво хубаво име! Чувствайте се като у дома си!

И ТЯ го загърбва като се обръща към стената.

След време. Долу на пода има печка с два реотана. АЗАД спи на второто легло - до печката. АЗАД отваря очи и без да помръдне вижда как СНЕЖНИЯ го пребърква. АЗАД рязко се надига, хваща СНЕЖНИЯ за ръката.

СНЕЖНИЯ

Спи си, спи си, аз само така... Тука сме си общи... Така де. Ти откъде имаш толкова много пари, бе?

87. ЕКСТ – УЛИЦИ – ДЕН

Призори. Краката на АЗАД крачат по трамвайните релси. Вече не вали.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Вървях по трамвайните релси, за да знам как да се върна.

88. ИНТ/ЕКСТ – ТЕЛЕФОННА ПАЛАТА/КЪЩА В ГЕРМАНИЯ – ДЕН

АЗАД пред едно от гишетата.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Нямаше връзка с Ирак. Откакто се водеше войната връзката била много лоша.

АЗАД се отделя от гишето.

Стрелката на часовника се мести с една минута. В този момент викат Азад по високоговорителя.

ГЛАС ПО ВИСОКОГОВОРИТЕЛ

Азад Алиджан за Франкфурт – 22-ра кабина. Азад Алиджан за Франкфурт – 22-ра кабина.

АЗАД отива към помещението с кабините. ЕДИН СЛУЖИТЕЛ го насочва към 22-ра кабина.

АЗАД влиза в кабината, лампичката отвътре светва. ТОЙ вдига телефонната слушалка.

ЖЕНСКИ ГЛАС (на немски)

Кой се обажда?

АЗАД (на кюрдски)

Търся Виан Хасан...

ЖЕНСКИ ГЛАС (на немски и на кюрдски)

Нямаме Виан Хасан. Кой Ви каза тук да звъните?

АЗАД

С кого говоря?

ЖЕНСКИ ГЛАС

С Фрау Дина. Портиерката. Аз съм от Сирия.

АЗАД

Дадох поръчка за разговор на Вашия адрес.
Трябваше да дойдем при Вас с годеницата ми.

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Има една квартира, платена за шест месеца.
Вече един месец никой не идва. Вие как се казвате?

АЗАД

Джамал... Ахмад...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Тук са имената на двама души. Едното е... Джамал Ахмад, да...
Е какво става – ще идвате ли?

Спретната немска едноетажна къща с цветя пред прозорците. Зад пердетата на
кухненската стая се вижда силуета на ЕДРА ЖЕНА на средна възраст.

ГЛАСЪТ НА АЗАД (от телефона)

Малко се забавих. Разминахме се с годеницата ми.
Мислих, че вече е при вас.

ФРАУ ДИНА

Не, никой не е идвал.

ГЛАСЪТ НА АЗАД (от телефона)

Там нали и нейното име го има – ако се появи сама...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Има го, да...

ГЛАСЪТ НА АЗАД (от телефона) (колебае се)

А... какво име е записано?...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Не мога така да кажа.

ГЛАСЪТ НА АЗАД (от телефона)

Моля Ви се, разминахме се. Изпуснах кораба, трябваше заедно да
пътуваме, всичко се обърка... Квартирата я наеха роднини, не
знам какви имена са казали...

АЗАД в телефонната кабина.

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Ти откъде си?

АЗАД

От България се обаждам.

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Не те питам откъде звъниш, питам откъде си?

АЗАД

От Арбил съм. Това е в Ирак. Там сега за нас кюрдите е страшно!
Всички бягат...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Фурати... Това име говори ли ти нещо?

АЗАД

Фурати?...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Май за пръв път го чуваш...

АЗАД
Какво е това име?

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Фурати е фамилното име на жената, която е записана с теб...

ЕДРАТА жена полива цветята пред прозореца отвътре, след това влиза навътре в стаята, връща се отново и почва да забърсва прозореца.

ГЛАСЪТ НА АЗАД (от телефона)
А с какво първо име е записана?...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Не мога да ти кажа...

ГЛАСЪТ НА АЗАД (от телефона)
Сестро, ти сърце нямаш ли? Братя и сестри нямаш ли?
Ние от смъртта бягаме... Нищо не знаем – кой къде е, с какво
име е записан, изгубихме вече всякаква надежда... Помогни ми
да я намеря, може и аз някой ден да ти помогна... Кажи ми с какво
име е записана?...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Лейла...

АЗАД
Какво?...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Лейла...

АЗАД в телефонната кабина.

АЗАД
Лейла?...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Лейла, да. Господин Джамал Ахмад... и госпожа Лейла Фурати –
това са имената...

АЗАД
Да... да... ами да... това са... нашите имена... по паспорт... така се
водят... Фрау Ди-...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Фрау Дина.

АЗАД
Фрау Дина, мога ли да помоля за още нещо... Ако... случайно... тя
се появи... да ѝ кажете, че съм се обаждал... Запишете моля и
другото ми име... Азад... Алиджан...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Азад Алиджан?

АЗАД
Да.

Зад прозореца във Франкфурт вече не се вижда никой.

ФРАУ ДИНА (зк)

Ще ти дам телефона в квартирата, където трябва да живеете.
Годеницата ти – като дойде - ще бъде там. Направо нея търси.

89. ЕКСТ – ТЕЛЕФОННА ПАЛАТА – ДЕН

АЗАД седи на стълбите пред пощата.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Значи все пак е била тя!... Въпреки, че монетата не съвпадаше... В главата ми се блъскаха хиляди мисли. Кой бе виновен, че между нас така се объркаха нещата? Имаше ли изобщо връщане назад?... Едно бе сигурно – тя не искаше да ме вижда... Ами да – тя мислеше, че съм от убийците на баща й... Направо ми бе причерняло пред очите. Страшна работа. Вървя, а не виждам нищо. Стъпвам по земята, а сякаш стъпвам по хиляди ножове.

АЗАД става, тръгва по стълбите, отново сядва...

90. ЕКСТ – УЛИЦИ – ВЕЧЕР

Краката на АЗАД по трамвайната линия... Без да разбере, АЗАД се озовава вътре в едно трамвайно депо. Пред очите му се изпречват редици от паркирани трамваи.

Залайват го кучета. АЗАД ги рита да се предпази. Появява се ПАЗАЧ. Подвиква му. Пазачът тръгва към него с един лост в ръка – размахва лоста около кучетата, след това го насочва към АЗАД.

ПАЗАЧ

Какъв си ти бе, диверсант ли си?

АЗАД успява да се изплъзне, хваща лоста – бута ПАЗАЧА на земята. ПАЗАЧЪТ започва да вика за помощ.

ПАЗАЧ

Ей, ей!... Убиец!... Убиец!...

Появяват се и други ПАЗАЧИ - тръгват да гонят АЗАД, но той успява да избяга. Бяга назад по трамвайната линия. Отново започва да вали.

91. ЕКСТ – ЦЕНТРАЛНА Ж.П. ГАРА – ПРИВЕЧЕР

Линията в крайна сметка отвежда АЗАД до познати места...

...и най-накрая той стига гарата.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Направо не можех да се позная. Имах чувството, че влак да върви срещу мен, ще го смачкам.

92. ИНТ – ЦЕНТРАЛНА ГАРА – НОЩНОТО КАФЕ - ПРИВЕЧЕР

АЗАД, прав до масата, е надигнал халба бира и я допива. Тръшва я на масата до друга празна халба. Приближава се ГАЛЯ.

ГАЛЯ

Хайде, допивай и да си ходиш! Утре пак заповядай.

ГАЛЯ прибира парите, които АЗАД вече е поставил на масата.

ГАЛЯ

Хайде, готин, тръгвай... Ти си добро момче,
не си като алкохолиците, дето се влачат тук... Хайде...

ТЯ хваща в ръка празните халби, АЗАД я хваща за другата ръка и я гледа в очите.

ГАЛЯ

Ей, ти какво, бе!

Но май този жест я поласкава.

АЗАД се опитва да я помъкне към вратата. ГАЛЯ се издърпва, леко ядосана.

ГАЛЯ

Тая няма да стане!

93. ЕКСТ - ЦЕНТРАЛНА ГАРА - ПРИВЕЧЕР

Двамата вървят през дъжда към фургона, наметнати с покривка от ресторанта. Личи си, че по-нетърпеливият от двамата е АЗАД.

ГАЛЯ

Не ме лашкай така, бе – да не съм ти кварталната кучка!
В голяма грешка си!

Личи си, че енергията му ѝ допада, съпротивата ѝ е мнима.

94. ИНТ – ФУРГОН – НОЩ

АЗАД е приклешил ГАЛЯ до стената на фургона. ГАЛЯ вече е „влязла в играта” без повече заобикалки. Сексът е груб, бърз и страстен.

В този момент обаче вратата на фургона се отваря и се появява ВЕРА. Иззад ВЕРА изникват ДВАМА МИЛИЦИОНЕРИ.

АЗАД пуска ГАЛЯ.

ВЕРА

Ей, кво става тука? Гальо ма, тоя да не ти направи нещо?

ГАЛЯ си оправя дрехите.

ГАЛЯ

Кво да ми направи, ма? Кво да ми направи?...

ВЕРА

Да не се е опитал да те одуши, ма – ей на,
Милан и Бебо го търсят да го окошарят!

МИЛИЦИОНЕРИТЕ междувременно са хванали АЗАД от двете му страни.

ГАЛЯ

Ти ли ги доведе, ма измет?

ВЕРА

Ами ако ти беше направил нещо?

ГАЛЯ

Все си вреш човката дето не трябва!

МИЛИЦИОНЕРИТЕ извеждат АЗАД навън.

ВЕРА

Хайде, да не се обиждаме! Какво ти търси гъзът в моята къща, а?
Аз набутвам ли се с клиентите в кухнята при тебе!

Милиционерът Бебо вика през рамо.

МИЛИЦИОНЕРЪТ БЕБО

Ей, ще се изядете, бе! Само плашите момчето!

ГАЛЯ излиза от фургона, но се връща и веднага излиза с покривката от кръчмарската маса и я намята като фередже, защото продължава да вали. ВЕРА се показва от вратата и вика след нея.

ВЕРА

Следващия път без пари няма да те пусна
да си правиш густото, ясна ли съм!

Гая, без да се обръща, ѝ размахва среден пръст.

95. ЕКСТ – ЛАГЕРЪТ – ПОРТАЛ – ДЕН

Една узка с надпис „Народна милиция“ спира на портала. Излиза един МИЛИЦИОНЕР, отваря отзад. Оттам излиза АЗАД.

Вратата на портала се отваря... и се затръшва след АЗАД.

96. ЕКСТ – ЛАГЕРЪТ – ЛЯТНОТО КИНО – ВЕЧЕР

АЗАД е отново в лятното кино...

И – нещо странно – този път столовете са пълни – отнякъде са се появили много хора.

Виждаме само лицето на АЗАД, което се осветява от екрана. ТОЙ се опитва да се вгледа в някои от лицата, но няма как да ги види. В този момент НЯКОЙ се доближава до АЗАД и поставя ръка на рамото му. Това е същият младеж – ЗДРАВЕНЯКА - когото вече виждахме на пост на портала. ТОЙ прави към АЗАД знак с ръка да го последва.

ЗДРАВЕНЯКА вкарва АЗАД в някаква широка сграда и остава отвън.

97. ИНТ – ЛАГЕРЪТ – ГОЛЯМО ХАЛЕ – ВЕЧЕР

Обширно хале, пълно с масивен опакован инвентар. Вляво до прозорците стои някакъв ЦИВИЛЕН. До ЦИВИЛНИЯ има една жена – 25-30 годишна. ЦИВИЛНИЯ ѝ кимва.

ПРЕВОДАЧКАТА (към Азад, на кюрдски)

Добър ден. Аз съм Джули. Преводачка.

АЗАД кимва. ЦИВИЛНИЯ го наблюдава внимателно. АЗАД се усеща неудобно. И понеже е притеснен, минава в настъпление.

АЗАД

Какво искате от мен? Докога ще ме държите тук? Не мога да се свържа със семейството си в Ирак! Не мога да се свържа с годеницата ми във Франкфурт! Повече не искам да оставам тук!

ЦИВИЛНИЯ спокойно изчаква ПРЕВОДАЧКАТА да довърши превода на ухото му. ЦИВИЛНИЯ поглежда към АЗАД.

ЦИВИЛНИЯ

Ами добре, да те върнем тогава в Ирак?

АЗАД прави отривисти отрицателни жестове с ръка.

АЗАД

Не, не – само не в Ирак! Там ще ме убият или ще ме пратят веднага на фронта!...

ЦИВИЛНИЯ (зк)

Тогава какво предлагаш?

АЗАД не знае какво точно да отговори.

АЗАД

Не мога повече да остана тук!...

И тримата стоят прави. ЦИВИЛНИЯ отива до масата встрани, където има поставени няколко папки и взима една от тях.

ЦИВИЛНИЯ

Момче, ти май не разбираш колко ти е сериозно положението? *(прави жест с ръка до шията си)* До тук си се накиснал!... В Ирак те търсят за убийство, тук висиш с опит за убийство... Има четирима свидетели, че си пребил пазача с лост... Защо си го направил?...

ЦИВИЛНИЯ вади кутия с цигари и запалка.

АЗАД следи объркано Цивилния.

ЦИВИЛНИЯ (зк)

Освен това идваш в България с отвлечен самолет, но пътуваш за Германия – и то с фалшив паспорт. Всичко това съвпадения ли са или не – ти как мислиш?...

ЦИВИЛНИЯ прелиства папката.

ЦИВИЛНИЯ

Ти говориш сорани, нали?...

ЦИВИЛНИЯ поглежда към ПРЕВОДАЧКАТА, ТЯ кима и ТОЙ отново се обръща към АЗАД.

ЦИВИЛНИЯ

В Ирак кюрдите говорят сорани, нали така?... Това е по-рядък диалект и можеш да ни помогнеш... Тук работим повече с кюрди от Турция, но понякога идват и от другаде. Ще ни докладваш, ако има някакви проблеми...

ЦИВИЛНИЯ се отделя на крачка от ПРЕВОДАЧКАТА и запалва цигара. Поставя кутията и запалката на края на масата.

ЦИВИЛЕН (зк)

Ако си съгласен, ще можеш да излизаш от лагера и всеки ден, ако искаш, да ходиш до телефонната палата... Ще живееш извън лагера...

АЗАД

Ще мога всеки ден да говоря по телефона?...

ЦИВИЛНИЯ

Когато искаш.

АЗАД

Когато искам?...

ЦИВИЛНИЯ

Ела насам.

АЗАД се приближава до масата. ЦИВИЛНИЯ му прави знак да си вземе цигара. АЗАД взима.

ЦИВИЛНИЯ

Гледай сега – ще имаш български паспорт. Защо? Защото живееш в България. Защо? Защото си женен за българка. Къде си се запознал с нея? Знаеш къде. Познаваш две българки. Ето ги.

ЦИВИЛНИЯ поставя на масата две снимки – на Вера и на Галя.

ЦИВИЛНИЯ (зк)

Ще изберем едната. Дали ще консумирате брака - не е важно. Важно е да живеете заедно. Ще работиш тук в гаража.

ЦИВИЛНИЯ поглежда в досието му.

ЦИВИЛНИЯ

Нали си автомонтър?...

Затваря досието.

ЦИВИЛНИЯ

Засега толкова. Докато свикнеш с положението.

Поглежда в някакъв друг лист встрани и взима снимката на Вера.

ЦИВИЛНИЯ

Ще вземеш тази!...

Пуска снимката на Вера на масата. АЗАД посяга към масата и взима другата снимка – на Галя.

АЗАД
Не може ли другата?...

ЦИВИЛНИЯ
Тази има дете. Ще бъде по-сложно. Отдавна не живее с мъжа си, но все още не е разведена. Ако я искаш за любовница, няма проблем...

АЗАД
А кога ще мога да замина за Германия?...

ЦИВИЛНИЯ (зк)
Дай да видим как се справяш... Ако свършиш работа, може и до Германия да те пуснем... Хайде – отивай да си догледаш филма.

98. ЕКСТ – БЛОКЪТ НА АЗАД – ДЕН

АЗАД пред висок, 18-етажен блок някъде в зона Б-5.

ГЛАСЪТ НА АЗАД
Това беше новият ми дом. Живеех на предпоследния етаж.

АЗАД допушва цигарата си и влиза във входа.

99. ИНТ – БЛОКЪТ НА АЗАД – АСАНСЬОР – ДЕН

Асансьорът го понася нагоре.

100. ИНТ – АПАРТАМЕНТЪТ НА АЗАД – КУХНЯ И БАНЯ – ДЕН

ВЕРА става и оставя чинията си в мивката. Обръща се към АЗАД, който си дояжда омлета.

ВЕРА
Виж сега, готин... Аз имам една среща след малко.... Оттатък... Преместила съм ти тук телевизора да гледаш телевизия?

И ТЯ излиза от стаята. АЗАД премества празната чиния в мивката. На шкафа до мивката е поставен телевизорът. Вървят новини - тип „горбимания” - без звук.

АЗАД е в банята, под душа.

ГЛАСЪТ НА АЗАД
Това не беше моят живот, това беше животът на някой друг. Бях женен, а нямах жена; исках да се върна в Ирак, но не можех; исках да отида в Германия, а не ме пускаха. Бях в безизходица.

Хваща медальона от половината монета, който виси на гърдите му, дърпа яростно, скъсва конеца така, че от шията му потича кръв, прави жест да го хвърли в клозетната чиния, но се спира, гледа го... в ръката си.

101. ИНТ – ТЕЛЕФОННА ПАЛАТА – ДЕН

АЗАД е в телефонната кабина. Включва се телефонен секретар с автоматичен анонс на немски език.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Идвах да се обаждам почти през ден. Във Франкфурт винаги се включваше автоматичен глас на телефонен секретар...

В дъното на чакалнята АЗАД разговаря с ДВАМА ДУШИ във фоайето.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

С Ирак пак нямаше връзка. Войната между Иран и Ирак продължаваше. Две момчета също чакаха за Ирак. Казаха, че имало много убити в кюрдските райони... А по вестниците в България нищо не пишеше...

ЕДИН ОТ МЛАДЕЖИТЕ прелиства вестник „Работническо дело“. ДРУГИЯТ МЛАДЕЖ казва тихо.

ВТОРИ МЛАДЕЖ

Има снимки... пред посолството на Иран...

ТОЙ прави жест с ръка към другите и те тръгват да излизат (излизат от кадър)...

102. ЕКСТ – ВИТРИНА ПРЕД ПОСОЛСТВОТО НА ИРАН – ДЕН

На някаква стена, в остъклени витрини, са поставени цветни снимки... Отгоре има голям надпис „Военните престъпления на Ирак и режима на Саддам Хюсеин“... АЗАД и ДВАМАТА МЛАДЕЖИ гледат снимките – обезобразени трупове на хора. Един от младежите чете на глас надписите на български език под снимките...

ПЪРВИ МЛАДЕЖ

„През юли тази година иракски самолети пуснаха химически бомби с цианид над село Зардан на територията на Иран (както направиха и преди няколко месеца в село Халабджа на собствената си територия в Северен Ирак.)“

Снимките...

ВТОРИ МЛАДЕЖ

И двете села са кюрдски...

ПЪРВИ МЛАДЕЖ се оглежда.

ПЪРВИ МЛАДЕЖ

И руснаците, и американците са на страната на Саддам – затова тези снимки ги има само тук - пред иранското посолство...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Не разбирах за какво говорят. Знаех, че има война между Иран и Ирак. Знаех, че Саддам избива нашите хора и преди войната, и сега. Друго нищо не разбирах...

На заден план приближава ЕДИН МИЛИЦИОНЕР.

МИЛИЦИОНЕР

Хайде младежи, тръгвайте. Не може да се застоявате тука!

АЗАД не може да откъсне очи от снимките.

103. ЕКСТ – ЛАГЕРЪТ – ЛЯТНОТО КИНО – ДЕН

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Не можех да откъсна очи от тези снимки. Те ме накараха отново да си припомня убийството на Молла Хасан...

АЗАД пуши пред празния екран на лятното кино... Хвърля цигарата и решително тръгва настрани.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

За пръв път реших да оставя някакво съобщение... Дори и да не знаех дали тя ще го чуе някога...

В дъното ЕДИН МЕТАЧ мете нападалите листа в лятното кино.

АЗАД (зк)

Здравей, Лейла.... Аз съм, Азад... Знам, че не искаш да говориш с мен...

104. ИНТ – ТЕЛЕФОННАТА ПАЛАТА – ДЕН

АЗАД в телефонната кабина.

АЗАД

...Но трябва да ти кажа нещо, защото може и да не се видим никога... Знам, че ме смяташ виновен за смъртта на баща ти... но не е така... Нашите бащи бяха като кръвни братя... Използваха мен, за да достигнат до баща ти... Това е истината... Опитах се да предупредя баща ти... Но беше твърде късно... Имаше предателство. Те бяха там, до него, убийците бяха сред най-близките му хора... Само аз останах жив...

105. ИНТ – СТАЯ ВЪВ ФРАНКФУРТ – ДЕН

Неизвестна стая на неизвестно място. Сумрак. Върти се малката касета на телефонен секретар... Чува се гласът на АЗАД.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

... Дали някога ще те видя отново... Дали някога ще мога да ти разкажа всичко...

Една женска ръка натиска бутона „стоп”.

106. ИНТ – ЦЕНТРАЛНА Ж.П. ГАРА

В някакво кюше на гарата, „в своя офис” СНЕЖНИЯ обменя пари на АЗАД.

107. ИНТ – ЦЕНТРАЛНА Ж.П. ГАРА – НОЩНОТО КАФЕНЕ – ДЕН

АЗАД е на бара пред ГАЛЯ. Разтваря ръка с пачка левове. ГАЛЯ го поглежда с подозрение.

ГАЛЯ

Каква е тая бала?

АЗАД (на български)

Виза!...

ГАЛЯ се оглежда наоколо.

ГАЛЯ

Кой ти е казал, че мога да ти уредя виза?

АЗАД кима с глава в неопределена посока.

ГАЛЯ

Снежния ти е казал!... За къде ти трябва виза?

АЗАД (на български)

Германия.

108. ИНТ – ЦЕНТРАЛНА Ж.П. ГАРА – СКЛАД – ДЕН

Някъде в служебните подземия на гарата се намира склад за хигиенни и канцеларски материали. ГАЛЯ води за ръка МАЛКО МОМИЧЕНЦЕ – 4-5 годишно. До тях върви АЗАД. ГАЛЯ прави знак на АЗАД да спре отвън и влиза в отворената врата на склада заедно с МОМИЧЕНЦЕТО. Навътре се вижда осветена стая с бюро. Зад бюрото е СКЛАДАДЖИЯТА – бившият мъж на Галя. СКЛАДАДЖИЯТА поглежда към АЗАД.

СКЛАДАДЖИЯ

Тоя любовник ли ти е?

ГАЛЯ

И да ми е любовник, кво ти влиза в работата! Ето – детето ти водя да го видиш.

ГАЛЯ вдига на ръце МОМИЧЕНЦЕТО и го поставя да седне върху бюрото.

СКЛАДАДЖИЯТА

Ой, на тати момичето! Я каква красавица станала тя!

ГАЛЯ маха с ръка на АЗАД.

ГАЛЯ (към Азад)

Дай паспорта!

СКЛАДАДЖИЯТА

Кажи му, че само в левове работя! 300 - 400 за еднократна, 800 за многократна!

АЗАД се приближава и подава едно синьо картонче. СКЛАДАДЖИЯТА го хваща и го размахва като ветрило.

СКЛАДАДЖИЯТА

Само това ли имаш?...

АЗАД кима.

СКЛАДАДЖИЯТА (към Галя)

Кажи му с това да си избърше гъза! Това не е паспорт, това е удостоверение за временно пребиваване!

АЗАД взима обретно картончето. ГАЛЯ, АЗАД и МОМИЧЕНЦЕТО (в гръб) вървят обратно през подземие.

ГАЛЯ

Ти си най-загубеният чужденец, който съм срещала – ега ти!

109. ИНТ – ЛАГЕРЪТ – ГАРАЖ – ДЕН

АЗАД се опитва да развие някакъв болт в предницата на една уазка. Болтът изпуска и се счупва. АЗАД захвърля ядосано ключа в другия край на гаража и той издрънчава силно. АЗАД се опитва да се успокои...

110. ИНТ – СТАЯ ВЪВ ФРАНКФУРТ – ДЕН

На неизвестно място. Една женска ръка натиска копчето на телефонен секретар... чува се гласът на Азад. „...Опитах се да предупредя баща ти... Но беше твърде късно... Имаше предателство. Те бяха там, до него, убийците бяха сред най-близките му хора... Само аз останах жив... Ако някога се видим, мога да ти разкажа и още...”

ЖЕНАТА се вижда само в гръб... И отново пуска записа...

111. ЕКСТ – ЛАГЕРЪТ – СТОЛОВАТА – ДЕН

АЗАД върви към столовата.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Вече няколко месеца живеях така – никой не ме търсеше за нищо. А оня човек, дето искаше да бъда преводач – направо се изпари... Дали не ме бяха забравили?

112. ИНТ – ЛАГЕРЪТ - СТОЛОВА – ДЕН

АЗАД на опашка в столовата. Обикновена столова, като в социалистическо предприятие. Няма много хора. АЗАД взима таблата и се отправя към една от празните маси. В столовата има още около десетина мъже (двама-трима от африкански произход).

АЗАД сяда на масата. Започва да се храни. ЕДИН МЪЖ с табла се приближава до масата. ТОЙ направо сяда и почва да яде.

МЪЖЪТ (РАШИД) (на кюрдски)

Кюрд ?

АЗАД кимва.

МЪЖ (РАШИД)

Много солено готвят... На теб не ти ли е солено?

АЗАД мълчи. Поклаща глава в знак на отрицание. РАШИД го поглежда.

РАШИД

Не сме ли се виждали някъде?

РАШИД протяга ръка за здрависване, като продължава да гледа АЗАД изпитателно.

РАШИД

Аз съм Рашид. Ти как се казваш?

АЗАД

Джамал...

РАШИД отчупва парче хляб и го лапа.

РАШИД

Не живееш тук в лагера, нали? Всеки ден си тръгваш с автобуса.

АЗАД

Женен съм за българка. При нея живея.

РАШИД кимва.

РАШИД
От Ирак ли си?

АЗАД
Да.

РАШИД
И аз съм от Ирак. Имаш ли връзка с вашите?

АЗАД
Не.

РАШИД
И аз нямам. Ако се опитам да ги търся, може да ги арестуват. Подписали са, че се отричат от мен... А твоите – и те ли са се отrekli?...

АЗАД
Не знам... Нямам никаква връзка с тях... Може би мислят, че съм убит...

РАШИД
По-добре така да мислят. Иначе ще трябва да се отрекат от теб, ако не искат да изгният в затвора...

РАШИД го поглежда. Замисля се...

РАШИД
Мога да пробвам да науча нещо за семейството ти, искаш ли?

АЗАД
Как ще научиш?

РАШИД
Има как... Къде по-точно живеят?

АЗАД
В Арбил.

РАШИД кима.

РАШИД
В Арбил... Ще ми трябва и фамилното ти име...

За момент АЗАД се замисля - дали има смисъл да му го казва?...

АЗАД
Ахмад... Джамад Ахмад...

РАШИД

Джамал Ахмад?...

РАШИД оставя лъжицата на масата.

РАШИД

Много е солено! И жена ти ли готви така солено?

Той бута чинията настрана. Става и тръгва с таблата към шубера за връщане на приборите.

113. ИНТ – АПАРТАМЕНТЪТ НА АЗАД – ДЕН

АЗАД отключва входната врата на апартамента и влиза.

Откъм хола се разнасят страстни стенания – ВЕРА „има гост“.

АЗАД влиза в кухнята. На стола е поставено дипломатическо куфарче, а на облегалката е метнато мъжко сако.

АЗАД влиза в банята и запалва цигара. След това бръква в джоба си, изважда оттам златната половинка монета с края и я завързва отново на врата си.

Вратата на банята се отваря и в рамката се появява мустакат едър мъж, увит в чаршаф. МЪЖЪТ поглежда учудено АЗАД и казва на неопределен език.

МЪЖЪТ

Пардон!

И затваря вратата.

АЗАД си разкопчава ризата и бута под нея монетата.

На вратата се почуква, този път е ВЕРА, също увита в чаршаф. ВЕРА с изненада гледа АЗАД.

ВЕРА

Какво правиш тук? Нали се разбрахме, като имам гости, да стоиш в кухнята?

АЗАД (на кюрдски)

А твоите гости защо си разтоварват багажа в кухнята?
Да не им е гардероб?

ВЕРА

Нищо не ти разбирам. Вземи го научи тоя език най-накрая.

АЗАД бързо излиза от банята, отива до кухнята, взима сакото и дипломатическото куфарче и ги набутва в ръцете на ВЕРА. След това излиза в коридора, излиза от апартамента и затръшва входната врата след себе си.

114. ИНТ – ЦЕНТРАЛНА Ж.П. ГАРА – ДЕН

АЗАД пуши до една колона на гарата, в близост до кафенето. Наблюдава отдалеч ГАЛЯ, която обслужва клиентите. След малко пуска цигарата на земята и се обръща настрана...

ГЛАСЪТ НА АЗАД (зк)

...Колкото и да се опитвам да те забравя – не мога...
Постоянно виждам косите ти... ръцете ти...

115. ИНТ – ТЕЛЕФОННАТА ПАЛАТА – ДЕН

Очите на Азад.

АЗАД (зк)

...очите ти... походката ти... в различни жени, които срещам...

АЗАД в телефонната будка.

АЗАД

...Готов съм да тръгна след всяка една от тях, само да имам
и най-малката надежда, че може и да си ти...

АЗАД говори на телефонния секретар в телефонната кабина...

116. ИНТ – СТАЯТА НА ЛЕЙЛА ВЪВ ФРАНКФУРТ – ДЕН

Виждаме една ЖЕНА в гръб... Прилича на ЛЕЙЛА... До нея - включен телефонен секретар... Записът тръгва и се чува гласът на Азад... „Лейла...” Сега вече виждаме лицето на жената... Да, това е ЛЕЙЛА... Гласът на Азад спира... Чува се сигналът за край на записа... ЛЕЙЛА стои неподвижно. По лицето ѝ се стича сълза.

ГЛАСЪТ НА АЗАД (зк)

*Знаеш ли, очите ти... имаш очи на неомъжена жена –
влажни и искрящи...*

117. ЕКСТ – ЛАГЕРЪТ – ЛЯТНОТО КИНО – НОЩ

В лятното кино има около десетина души. Вече е хладно и хората са се сгушили. Някои пушат. Там е и АЗАД.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Понякога оставах вечер до късно в лагера – заради филмите – вкъщи не ми се прибираще... И един ден - изведнъж – на екрана се появи Саддам Хюсеин. Прегръщаше се с някакъв човек – от българската комунистическа партия. След това свиреха иракския химн... След това ръкопляскаха... След това Саддам и другият човек пътуваха в открита лимузина – сред шпалир от хора... Скандирания, ръкопляскания... Как е възможно?... Саддам избиваше нашите хора в Ирак, а тук от екрана кълтеше иракския химн?!... Какво ставаше тук?... Къде бях попаднал?...

АЗАД се вглежда в лицата на хората. Някой го бута по рамото.

ЗДРАВЕНЯКА

Търсят те...

118. ЕКСТ – УЛИЦИ – НОЩ

Уазка се движи из нощни софийски улици.

119. ИНТ – КОРИДОР В ДС – НОЩ

АЗАД върви през някакъв коридор, следвайки СЛУЖИТЕЛ.

120. ИНТ – СТАЯ В ДС – НОЩ

Снимка на РАШИД. Зад нея се вижда лицето на ЦИВИЛНИЯ.

ЦИВИЛНИЯ

Този човек е важен за нас. Трябва да го следиш...

Чува се гласът на ПРЕВОДАЧКАТА. АЗАД гледа с подозрение.

АЗАД
Защо? Какъв е той?

ЦИВИЛНИЯ
И ние искаме да разберем... Може и да не е такъв,
за какъвто се представя...

АЗАД
За какъв се представя?

ЦИВИЛНИЯ
За противник на режима на Саддам.

АЗАД гледа объркано. Взима снимката и я гледа.

ГЛАСЪТ НА АЗАД
*Нищо не разбирах... Трябваше да следя противник на режима на Саддам. Защо?
Защото го подозираха, че е таен агент на Саддам? Ами българите се целуваха със
Саддам – защо тогава ще следят агент на Саддам?...*

121. ЕКСТ – ЛАГЕРЪТ – ДЕН

АЗАД в автобус с още няколко души. Автобусът е спрял в лагера, пред портала, готов за влизане. Денят е мрачен и мъглив.

Мъж до шофьора се надига и вика към хората в автобуса.

МЪЖЪТ
Всички да си покажат пропуските!

Всички протягат разтворените си пропуска и ги лепят на стъклата от вътрешната страна. АЗАД – също. Двама души обикалят около автобуса и се вглеждат във всеки пропуск. Барьерата се отваря и автобусът влиза... От автобуса се вижда РАШИД, който е събрал десетина души около себе си.

АЗАД слиза от автобуса. РАШИД го вижда, но е достатъчно зает, за да му обърне внимание.

РАШИД (говори на събралите се)
Планът е следният: оттук заминаваме за Сирия. Оттам ви поемат нашите хора и ви прехвърлят в Ирак. Аз ще водя групите до Сирия.

Двама-трима от насъбралите се вдигат ръце и отиват до РАШИД – да се запишат веднага. АЗАД се приближава до РАШИД.

РАШИД (към Азад)
Още не съм открил нищо за теб, но моите хора в Ирак търсят...
Тук повечето се връщат... да водят партизанска война срещу
режима на Саддам...

Хората са се разотишли. АЗАД и РАШИД вървят към столовата.

АЗАД

Вчера давах филм за Саддам Хюсеин. Посещение на българска делегация в Ирак... Как е възможно?...

РАШИД

Българите правят мили очи на Саддам, заради петрола, но заедно с това помагат на всички, които са срещу него – комунисти, кюрди, шиити. Отгоре на всичко продават оръжие и на Ирак, и на Иран. Впрочем, не само българите го правят. Всички го правят. Целият свят.

АЗАД спира за момент. РАШИД спира и той.

АЗАД

Как е възможно? Това място – тук - какво е тогава?

РАШИД

Нещо като гара разпределителна. За бежанци. Приемат ги, проучват ги...

АЗАД

Ти познаваш ли някои от тях?

Тръгват отново.

РАШИД

Аз говоря само с кюрдите. Ние имаме ясна цел. Другите - щом са тук, значи са на страната на комунистите. Макар, че има всякакви. Виж, ако ги питаш - всички са бойци за световната революция! Или лични приятели с Карлос Чакала!

АЗАД

Кой е този Карлос Чакала?

РАШИД

Един международен престъпник, който поставя бомби и избива жени и деца!...

122. ИНТ – ЯВОЧНА КВАРТИРА – ДЕН

ЦИВИЛНИЯ разглежда няколко снимки на РАШИД и АЗАД заедно. До него е ПРЕВОДАЧКАТА.

ЦИВИЛНИЯ

Някакви имена спомена ли ти?

АЗАД се двоуми.

АЗАД

Спомена едно име...

ЦИВИЛНИЯ го гледа с интерес.

АЗАД

Карлос.

ЦИВИЛНИЯ (зк)

Карлос?...

ЦИВИЛНИЯ става и пуши нервно. След това се връща обратно и сядва.

ЦИВИЛНИЯ

Защо не поканиш Рашид на гости у вас? В сряда. Жена ти Вера ще освободи квартирата за една вечер.

АЗАД недоумява.

АЗАД

Да го поканя?

ЦИВИЛНИЯ

Ще го поканиш на компания с жени. Ние ще уредим всичко. Той си пада по жени. Трябва да разбереш всичко за Карлос.

123. ИНТ – ЛАГЕРЪТ – ГАРАЖА – ДЕН

АЗАД пуши.

124. ЕКСТ – ЛАГЕРЪТ – СТОЛОВАТА – ДЕН

АЗАД в столовата на опашка пред шубера.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Защо ми трябваше да им споменавам имена?... Ами ако Рашид не беше агент на Саддам?... Дали не трябваше да го предупредя?...

Приближава го РАШИД и го тупа по рамото.

РАШИД

Вземи едно ашуре и за мен.

АЗАД му подава метална купичка. Двамата тръгват към масите.

АЗАД

Ти как си с жените тука?

РАШИД го поглежда изненадано.

РАШИД

Що? Как пък изведнъж се сети?!

АЗАД

Ами тук само мъже има. Ти жени намираш ли си?

РАШИД е почти готов да се засегне.

РАШИД

Това предложение ли е? И в какъв смисъл по-точно?

АЗАД сядва на масата (в гръб). РАШИД сядва срещу него.

АЗАД

Ами – аз мога да го уредя. И мацките, и терена. А от теб - пиенето. Става ли?

РАШИД загарява.

РАШИД

А-а-а...

АЗАД

В сряда може да отидем у нас. Жена ми ще спи при приятелка. Аз ще ти издействам пропуск от лагера.

РАШИД

Е - това вече е оферта! Ама жена ти знае ли?

АЗАД

Жена ми? Можеш да я питаш лично. Искаш ли да те запозная с нея?

РАШИД

Я го виж ти!

РАШИД бута с ръка АЗАД в знак на мъжка съпричастност.

АЗАД избърсва ръцете си със салфетка.

АЗАД

Трябва обаче да те предупредя нещо... Тук българите се интересуват от теб.

РАШИД го гледа за миг, след това почти се изсмива.

РАШИД

А, няма страшно. Тук всеки следи всеки. И аз те следя, какво си мислиш?... Това е нормално.

И ТОЙ пак се навежда над чинията. АЗАД го наблюдава внимателно.

125. ИНТ – ЛЕТИЩЕ ФРАНКФУРТ – ДЕН

ЕДНА ЖЕНА в силует се качва по вита стълба на летище – Франкфурт. Скрива се от камерата.

Чува се автоматичния глас на телефонния секретар и след него – гласът на Азад.

ГЛАСЪТ НА АЗАД (от телефон)

Лейла... Тази нощ видях падаща звезда...

Жената се появя на горния етаж и продължава да се качва по стълбите. Това е ЛЕЙЛА... Облечена е в работно облекло със служебен бадж.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Тук казват, че ако си пожелаеш нещо, докато звездата пада, то ще се сбъдне... Пожелах си... да се видим отново...

ЛЕЙЛА се скрива отново от камерата...

126. ЕКСТ – БЛОКЪТ С АПАРТАМЕНТА НА АЗАД – НОЩ

Едно такси спира пред блока. От него излизат двама мъже и две жени. Разпознаваме в мъжете АЗАД и РАШИД. Таксито потегля.

Четиримата се отправят към входа.

127. ИНТ – БЛОКЪТ С АПАРТАМЕНТА НА АЗАД - НОЩ

От касетофона бичи диско. РАШИД налива чаши с уиски. АЗАД, РАШИД и ДВЕТЕ МОМИЧЕТА (КЕТИ и ВАРВАРА) са прави пред масата в кухнята. КЕТИ е с русолява перука, а ВАРВАРА – с боядисана в предизвикателно червено дълга къдрава коса. РАШИД вдига чашата уиски и пие на екс. АЗАД също пие на екс. „Момичетата” отпиват скромно с върха на устните.

ВАРВАРА хваща за ръката РАШИД и се обръща към АЗАД и КЕТИ.

ВАРВАРА

Сега ние ще отидем оттатък да си поприказваме,
а вие си поприказвайте тук.

КЕТИ сяда на малкото диванче в кухнята и почва „да си оправя чорапогашника”. АЗАД налива втора чаша и я изпива. Леко залита, сяда на диванчето и отново залитайки, се опира на циците ѝ и започва да я опипва, но КЕТИ го спира.

КЕТИ

А, няма да стане, сладкиш – не се предвижда! Пък и аз
не съм курва, а съм сътрудник, ако разбираш. Само за приятеля
ти може - за теб нямаме инструкции! Така че – дай да го
даваме по-колегиално!

АЗАД се изправя, залитайки, отива до вратата на другата стая, отваря я и подвиква в тъмното.

АЗАД (на кюрдски)

Рашид, ей, Рашид... После можеш да треснеш и моята,
тя ти е навита!

АЗАД затваря вратата, тръгва назад по коридора и вика назад, за да го чуе Рашид.

АЗАД (на кюрдски)

Излизам навън да подишам чист въздух.

Пътъом отваря вратата на кухнята и вика на КЕТИ.

АЗАД (на кюрдски)

И ако искаш да знаеш, изобщо не приличаш на моята годеница –
нито косата, нито ръцете, а пък очите – изобщо! Изобщо!

128. ИНТ – БЛОКЪТ НА АЗАД – СЪЛБИ – НОЩ

АЗАД излиза навън от апартамента и се качва нагоре по стълбите.

129. ЕКСТ – БЛОКЪТ НА АЗАД – ТЕРАСА НА ПОКРИВА - НОЩ

Излиза на терасата, която е на покрива на блока. Вади цигара и запалва. Поглежда нагоре. Завива му се свят. Навежда се, след това сяда на асфалтовия под на терасата. След малко ляга по гръб. Дръпва от цигарата, както си лежи...

Цигарата...

130. ЕКСТ – БЛОКЪТ НА АЗАД – ТЕРАСА НА ПОКРИВА - УТРО-

Вече е утро. АЗАД спи непробудно.

Вратата към покрива се отваря и на терасата се появява РАШИД. Приближава към АЗАД. Ризата на АЗАД е разгърдена и под нея се подава половинката златна монета. РАШИД хваща монетата. РАШИД мисли съсредоточено.

АЗАД се събужда. РАШИД го гледа право в очите.

РАШИД

Азад Алиджан от Арбил, нали така? Е, сега ще ми бъде по-лесно да науча нещо за семейството ти в Ирак.

АЗАД сънено се надига.

АЗАД

Как разбра... истинското ми име?

РАШИД

Научих.

АЗАД

От кого?

РАШИД

От едни хора – бяха тук, заминаха... Ти да не се притесни?... Няма страшно... Тук всички са с други имена.

РАШИД се прозява.

РАШИД

Голям купон беше – ти много пропусна... Хайде – другият път ще си наваксам.

РАШИД го бута приятелски, подава му ръка да се изправи. АЗАД се надига. РАШИД поставя ръка на рамото му.

РАШИД

Знам и друго. Знам, че искаш да заминеш за Германия. Знам и при кого... Може би... искаш да й кажеш как точно е бил убит баща й?...

АЗАД се дръпва стреснато (излиза от КДР).

РАШИД

Спокойно, спокойно... просто исках да ти помогна и случайно научих някои неща... Спокойно...

АЗАД пали цигара. Прави нервно две-три крачки по терасата. Връща се към РАШИД.

АЗАД

Ти – какво?... Заплашваш ли ме?

РАШИД го гледа право в очите.

РАШИД

Само исках да те предупредя, че има хора, които
може да се интересуват от теб. Видял си разни неща.
Може и да не е трябвало... По-добре да забравиш всичко...

АЗАД дръпва от цигарата, леко се закашля.

РАШИД (зк)

За всички е по-добре така. И за теб е по-добре, и за нея...

АЗАД пуска фасата на земята.

131. ИНТ - В ЯВОЧНАТА КВАРТИРА – ДЕН

ЦИВИЛНИЯ

Ще ти кажа направо. Рашид крие нещо.

АЗАД е видимо притеснен.

АЗАД

Какъв е този човек? Защо ме карате да го следя?

ЦИВИЛНИЯ

Тези дни в София беше на посещение голям началник от
иракската полиция. И между другото се срещна с един известен
международен терорист, когото ние следим отдавна.

АЗАД, ЦИВИЛНИЯ и ПРЕВОДАЧКАТА са около масичка. По стените има закачени
репродукции на Шишкин.

АЗАД

Какво общо има Рашид с това?

ЦИВИЛНИЯ

Рашид дойде по същото време в София.

АЗАД

Той събира доброволци – да се бият срещу Саддам Хюсеин.

ЦИВИЛНИЯ

Да, знаем. Това му е алибито... Ти само това ли успя да
разбереш?...

ЦИВИЛНИЯ става (КМР го следи) и отива към бюрото в ъгъла на стаята.

ЦИВИЛНИЯ

Рашид е част от по-голям план. Не знаем какъв, но може и да е
срещу твоите хора – кюрдите. Тук, в България. Ти няма ли да ни
съдействаш да разберем?...

АЗАД се замисля.

132. ИНТ – ЛАГЕРЪТ – ГАРАЖ – ДЕН

РАШИД почуква на отворената метална врата на гаража.

АЗАД (зк)

Кой е?

РАШИД

Аз съм.

ТОЙ влиза навътре и приближава към АЗАД, който оправя нещо по тезгяха.

133. ИНТ - В ЛЕКА КОЛА – ДЕН

Лека кола с тъмни стъкла и дълга антена, спряна недалеч от гаража.

На седалката се върти полицейски касетофон, който записва разговора между двамата. Чува се гласът на РАШИД...

ГЛАСЪТ НА РАШИД

Дай една цигара.

132 - Продължение - ИНТ – ЛАГЕРЪТ – ГАРАЖ – ДЕН

АЗАД му подава цигара, РАШИД запалва.

РАШИД

Искаш ли да се срещнеш с нея?

АЗАД

С кого?

РАШИД

Как с кого? С нея. С годеницата ти.

АЗАД за момент преценява.

АЗАД

Къде... да се срещнем? ...

134. ИНТ – СТАЯ В ДС – ДЕН

Полицейският касетофон продължава да се върти... Сега е поставен на маса, където вече се прослушва записа.

ГЛАСЪТ НА РАШИД

Знаеш къде. Мога да го уредя. Може даже заедно да пътуваме. Билетите от мен! Този път аз плащам! Става ли? Само за визата – ще трябва да говориш с твоите началници – те да ти я уредят.

В къдър влиза ПРЕВОДАЧКАТА, която сваля слушалките от ушите си.

ПРЕВОДАЧКАТА

Тук си казват довиждане.

ЦИВИЛНИЯ изключва касетофона. На телевизора в ъгъла вървят без звук кадри от демонстрация.

ЦИВИЛНИЯ

Не можем да пуснем Азад сам в Германия. Някой трябва да го следи изкъсо.

На вратата се почуква. Въвеждат АЗАД. ЦИВИЛНИЯ го поглежда.

ЦИВИЛЕН

Е, нали това искаше? Да заминеш за Германия. Или вече не искаш?

АЗАД

Ще замина...

ЦИВИЛНИЯ се замисля.

ЦИВИЛЕН

Ще пътуваш с жена ти – Вера! За твоя сигурност.

ТОЙ се обръща към ПРЕВОДАЧКАТА.

ЦИВИЛЕН

Да се извади виза и на жена му! Заминават на екскурзия. Да се впише в нейния паспорт!...

ПРЕВОДАЧКАТА си записва.

135. ИНТ – ЛАГЕРЪТ - ХАЛЕ-ГАРАЖ – ДЕН

АЗАД влиза в гаража. Отива към ъгъла с акумулаторите. Приближава се до тезгяха.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Няколко дни РАШИД го нямаше. Питам един от неговите хора, каза че не го е виждал.

На тезгяха има един кафяв плик. Взима го. Отваря го. Вътре има самолетен билет. И някаква бележка, написана с йероглифи.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Беше бележка от Рашид. В нея пишеше: „Тя те чака. Знаеш къде. Аз заминавам да водя групата до Сирия. Ще се видим направо в Германия.” Билетът беше за Франкфурт.

136. ЕКСТ – ЛЕТИЩЕ СОФИЯ – ДЕН

Надпис „Летище София”

137. ИНТ – ЛЕТИЩЕ СОФИЯ – ДЕН

АЗАД и ВЕРА минават „секюрити чек”.

138. ЕКСТ - ЛЕТИЩЕ ФРАНКФУРТ – ДЕН

Самолет се приземява на писта. Надпис на табела на немски „Летище Франкфурт”

139. ИНТ – ЛЕТИЩЕ ФРАНКФУРТ – ДЕН

АЗАД и ВЕРА са в залата за пристигащи.

ВЕРА застава пред АЗАД и слага ръце на раменете му.

ВЕРА

Азад, трябва да ти кажа нещо. Преди заминаването ме викаха едни цивилни и аз им обещах, като се върна, да им кажа с кого

си се срещал.

АЗАД (на български)
Ти... ме... следиш?

БЕРА
Обаче ще научат... ей това!...

БЕРА се извърта и демонстративно се пляска по задника.

БЕРА
Те ме вързаха за теб, ама аз ще им го вържа.
Щото няма да се върна обратно. Ти, ако искаш, се връщай...

АЗАД я гледа замислено, опитвайки се да свърже всички нишки, които започват леко да се оплитат в съзнанието му...

БЕРА
Уф, чакай за малко да отида до тоалетната. Като почна да се напругам и ми се допишква. Веднага се връщам. Ти стой тук при багажа!

И тя тръгва.

АЗАД оглежда наоколо. В този момент към него приближава ЕДНА ЖЕНА, която явно е чистачка (бута малка количка с препарати и голяма дръжка с „професионален“ парцал). Лицето ѝ се вижда само наполовина, защото е сложила бяла маска за предпазване от вредни изпарения, а главата ѝ е покрита с кърпа.

ЖЕНА
(на английски)
Господине.

В първия момент АЗАД не съобразява, че говорят на него.

ЖЕНА
Господине, този багаж Ваш ли е?...

И, преди той да реагира, тя се приближава още до него, като започва да му говори на курдски.

ЖЕНА
Чакаш ли някого?

АЗАД в първия момент се стъписва, след това отговаря.

АЗАД
Да.

ЖЕНА
Остави багажа. Ела с мен. Тръгни веднага.

Излизат от КДР.

Двамата влизат в КДР към една врата, съседна на тоалетните, с надпис „служебен вход“. ЖЕНАТА спира пред вратата, изчаква АЗАД да влезе и влиза след него.

140. ИНТ – ЛЕТИЩЕ ФРАНКФУРТ, СЕРВИЗНО ПОМЕЩЕНИЕ - ДЕН

АЗАД и ЖЕНАТА са вече вътре – малко сервизно помещение, отрупано с тоалетна хартия, кофе, метли, някакви контейнери и всякакви хигиенни аксесоари.

ЖЕНАТА сваля маската. (С гръб към камерата, така че не се вижда все още лицето ѝ.)

Двамата се гледат...

ЖЕНАТА все още е в гръб. В ръката ѝ проблясва нож.

АЗАД

Лейла... Виян...

Лицето на Лейла.

АЗАД

Дойдох да ти кажа...

ЛЕЙЛА

Кажи кой уби баща ми?

АЗАД

Двама души... оглеждаха труповете един по един... Помислиха ме за умрял... Не можех да гледам нагоре. Лежах по очи на земята. Само ги чух как си говорят.

ЛЕЙЛА

Оставили са те жив?! А баща ми е мъртъв!...

АЗАД (зк)

Опитах се да го предупредя... Бях видял нещо подозрително... Опитах се да му кажа... Но беше твърде късно... Те бяха вътре... Те ме чуха...

АЗАД

Мисля, че и сред най-близките му хора е имало предатели... Стрелбата започна внезапно... Някой е дал знак...

АЗАД (зк)

...точно, когато се опитах да му кажа...

Пауза. ЛЕЙЛА извързва лицето си настрани.

ЛЕЙЛА

Не знам защо и кога започнах да ти вярвам... Слушах гласа ти от телефонния секретар много пъти... И в един момент разбрах, че... може би не лъжеш...

ЛЕЙЛА го поглежда.

АЗАД

А защо никога не се обади на телефона?

ЛЕЙЛА (зк)
Защото така трябваше.

ЛЕЙЛА го поглежда.

ЛЕЙЛА
Днес... ти трябва... да бъдеш убит... на това място. Поисках аз лично да те убия... Имам това право и те ми разрешиха... Поисках, защото... другите изобщо няма да разговарят с теб... Те не ти вярват...

АЗАД
Кои са те?...

ЛЕЙЛА
Най-близките хора на баща ми...

ЛЕЙЛА бавно повдига ножа, допира го до лявата си ръка и го плъзва с рязко движение.

Появява се тънка червена кръвава линия...

ЛЕЙЛА
Така ще изглежда, че ти си ме наранил... Сега трябва да бягаш... веднага...

АЗАД
Лейла...

ЛЕЙЛА
Те са отвън – не разбираш ли!!! Трябва да тръгнеш веднага!...

За момент той стои като вцепенен. След това прави крачка напред. За миг изглежда, сякаш двамата ще се прегърнат. Тя се отдръпва - изведнъж става още по-напрегната и решителна.

ЛЕЙЛА
Ако до две минути не излезеш оттук, те ще влязат!...

Тя се пресяга встрани и взима една маска от купчината наредени маски.

ЛЕЙЛА
Вземи тази маска.

Тя хваща един син работен комбинезон, окачен на закачалката. Всичките ѝ движения са трескави и резки, но решителни.

ЛЕЙЛА
Обличай комбинезона! Хващай тази кофа!

Тя го повежда навътре, отваря врата – излизат през друг изход в дълъг тесен коридор... Продължават да вървят...

ЛЕЙЛА

Като излезеш оттук – завиваш надясно и влизаш в дамската тоалетна! Разбра ли?

АЗАД

А с теб, с теб какво ще стане?...
Ще се видим ли отново?

Спират почти в края на коридора. ЛЕЙЛА го поглежда. АЗАД влиза в КДР.

АЗАД

Искам да те прегърна.

ЛЕЙЛА

Ти нищо ли не разбираш?

За момент на лицето ѝ се чете нерешителност. Това трае един миг... Но тя решително се отдръпва.

ЛЕЙЛА

Те са отвън.

АЗАД

Не ме интересува. Ако ще и да ме убият... Няма да си тръгна така от теб...

ЛЕЙЛА (зк)

Ти си женен за друга жена, нали – какво искаш още?

АЗАД

Аз нямам с нея нищо! Ожених се, за да не ме арестуват за убийство. За да не ме пратят обратно в Ирак.

Ръцете на ЛЕЙЛА енергично поставят маската върху лицето му.

ЛЕЙЛА

Аз съм с друг мъж вече, нали ти казах!.

Надява другата маска на лицето си.

ЛЕЙЛА

Казах ти го! Излизай, излизай веднага – те всеки момент ще влязат!...

И тя с рязко движение отваря вратата.

141. ИНТ – ЛЕТИЩЕ ФРАНKFУРТ, ЗАЛА – ДЕН

Действието се развива далеч от камерата, едвам се долавят гласовете. АЗАД се отправя към дамската тоалетна. Пред тоалетната стои полицаи и без изобщо да му прави впечатление видът на АЗАД, прави отрицателен жест с ръце.

ПОЛИЦАЙ
(на немски)

Затворено.

АЗАД отива към багажа. ВЕРА не е при багажа - там го чака ВТОРИ ПОЛИЦАЙ, който също не се впечатлява от вида на АЗАД. Той проверява багажа със сензор за метални предмети. И той говори на АЗАД на немски, като си служи с недвусмислени пояснителни жестове.

ВТОРИ ПОЛИЦАЙ
Този багаж Ваш ли е?

АЗАД не отговаря.

ВТОРИ ПОЛИЦАЙ
Документите!

АЗАД му ги подава. ПОЛИЦАЯТ ги разглежда внимателно.

ВТОРИ ПОЛИЦАЙ
Елате с мен. Оставете багажа.

142. ИНТ – ЛЕТИЩЕ ФРАНКФУРТ, ОФИС – ДЕН

АЗАД седи служебно помещение, застанал пред бюро – чака да влезе следовател. На бюрото има празен лист, малко знаменце и папка с герб на ГФР.

ГЛАСЪТ НА АЗАД
Вера бе припаднала в тоалетната на летището. Не можах да ѝ помогнат. Заключението бе сърдечна недостатъчност...

143. ИНТ – ЯВОЧНА КВАРТИРА – ДЕН

ЦИВИЛНИЯ крачи нервно из стаята. ПРЕВОДАЧКАТА гледа да избягва погледа му.

ЦИВИЛНИЯ
Някой друг освен Рашид знаеше ли, че заминавате за Германия?

АЗАД
Не.

ЦИВИЛНИЯ
Кога видя Рашид за последно?

АЗАД
В гаража. Когато той ми предложи да пътуваме заедно.
Той къде е сега?

ЦИВИЛНИЯ
Тук аз задавам въпроси!...

ЦИВИЛНИЯ отново прави няколко крачки. Накрая се спира. Маха с ръка към ПРЕВОДАЧКАТА.

ЦИВИЛНИЯ
Преведи му: дали е убийство или не – не може да се докаже.
Преведи му още, че ако е убийство - не сме го направили ние.
Вера беше наш човек... Провал! Пълен провал!...

АЗАД
Ама как така – убийство ли е? Защо са я убили?

ЦИВИЛНИЯ се обръща към АЗАД.

ЦИВИЛНИЯ

Не знам защо, но знам, че това има нещо общо с теб.
Ти - видя ли се с някой на летището?

АЗАД се колебае.

АЗАД

Не.

ЦИВИЛНИЯ

С никого?

АЗАД

С никого.

ЦИВИЛНИЯ

И не си звънял на годеницата ти във Франкфурт?

АЗАД поклаща глава.

ЦИВИЛНИЯ отново започва да крачи нервно. (на втори план)

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Реших, че не трябва да им казвам за Лейла - да не я заподозрят в убийство.

ЦИВИЛНИЯ гледа през прозореца и сякаш говори на себе си.

ЦИВИЛНИЯ

Може да е Рашид, може и да не е...

144. ИНТ – ЦЕНТРАЛНА Ж.П. ГАРА – НОЩНОТО КАФЕНЕ – НОЩ

АЗАД и СНЕЖНИЯ са на една от масите. АЗАД пуши и гледа в една точка. СНЕЖНИЯ се изправя и се опитва да се насочи към тоалетната – доста е пиан.

Идва ГАЛЯ и сяда до АЗАД. АЗАД пали нова цигара.

ГАЛЯ

Ти, какво? Да не мислиш, че не ми е мъчно за Вера? Тя ми беше приятелка. Като ме напъди любимият съпруг, само тя единствена ми помогна. Обаче сега какво – и ние ли да умираме?

АЗАД ѝ подава малък целофанов пакет с картинка – дамски крака в найлонови чорапи.

АЗАД

Подарък. От Франкфурт.

ГАЛЯ

Ау, страхотни са – на ромбове!

АЗАД въздиша.

АЗАД

Убиха Вера... заради мен...

145. ИНТ – АПАРТАМЕНТЪТ НА АЗАД – НОЩ

АЗАД се разхожда из апартамента. Отваря вратите една по една.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Бяха пратили Лейла да убие мен..., а всъщност Лейла ме спаси... Възможно ли е хората на Молла Хасан да са убили Вера?... Може и е тръгнала да ме търси... И те са я спрели...

АЗАД влиза в последната врата.

146. ЕКСТ – БЛОКЪТ НА АЗАД – ТЕРАСА НА ПОКРИВА – НОЩ

АЗАД е на терасата на покрива...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Хората на Молла Хасан убиваха за отмъщение. Защо им бе да убиват Вера - лесно можеха да я сплашат... Ако не са те обаче – тогава - кой?... Кой?... Ами ако... ако и Лейла е в опасност?... Трябваше да се свържа с нея... Кой можеше да ми помогне?... Единствено Рашид?...

147. ИНТ - ТЕЛЕФОННАТА ПАЛАТА – ДЕН

Азад държи телефонната слушалка в телефонна кабина. Чува се автоматичния глас на телефонния секретар. Изведнъж той прекъсва и се чува женски глас.

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
(от телефонната слушалка)

Да.

АЗАД се сепва от изненада.

АЗАД
Лейла?!...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Кой е?

АЗАД
Аз съм, Азад.

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Азад? Ти къде се изгуби? Аз съм фрау Дина.

АЗАД
Лейла Фурати там ли е? Годеницата ми.

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)
Лейла замина. Аз дойдох да изчистя квартирата.

АЗАД
Кога замина? За къде?

148. ЕКСТ – КЪЩА ВЪВ ФРАНКФУРТ – ПРОЗОРЕЦ – ДЕН

ФРАУ ДИНА (женски силует на прозореца) със слушалка в ръка.

ФРАУ ДИНА (зад прозореца)
Ами тя замина при мъжа си. Какви си ги забъркал ти? Защо преследваш момичето?

ГЛАСЪТ НА АЗАД (от телефон)
Фрау Дина, ако тя се обади... кажете й – много е важно – че е в опасност!... Да се пази и от най-близките си!...

ФРАУ ДИНА (зад прозореца)
Момче, ти добре ли си... Казах ти, няма да се обажда... Ей, момче... Какво има... Плачеш ли?... Момче?... Кажи си телефона, запиши и моя – направо на мен да звъниш...

149. ИНТ - ЛАГЕРЪТ – КАСА – КОРИДОР - ДЕН

В помещението на касата. АЗАД е пред една маса, зад която стои НАЧАЛНИК от лагера и е поставил пред АЗАД един машинописен лист.

НАЧАЛНИК ОТ ЛАГЕРА
Подпиши тук.

АЗАД се привежда над листа с подадената му химикалка в ръка.

НАЧАЛНИК ОТ ЛАГЕРА
Споразумение за напускане по взаимно съгласие.

АЗАД подписва. Минава зад съседната маса, където един касиер му наброява банкноти и прибавя стотинки.

АЗАД излиза в коридора. Пред него се изправя РАШИД.

РАШИД
Имам да ти съобщя нещо много важно.

АЗАД се приближава към него.

АЗАД
Къде е Лейла, Рашид? Лейла е в опасност.

РАШИД се оглежда.

РАШИД
Не тука. Чакай ме в гаража.

150. ИНТ - В ГАРАЖА – ДЕН

АЗАД е отворил металното шкафче и си прибира нещата. Чува нещо зад себе си и се обръща...

РАШИД се оглежда и поставя показалец на устните си. Вратата на халето е широко отворена... РАШИД се приближава по-близо до АЗАД.

РАШИД
Лейла е на сигурно място.

АЗАД

Трябва да я предупредим... Убиха жена ми, Вера... На летището...

РАШИД се оглежда отново. Приближава към него и говори тихо.

РАШИД

Може би ти си в по-голяма опасност от Лейла...

АЗАД

Кой може да е убил Вера?

РАШИД

Не знам. Може да са иракските тайни служби, а може да са българските... Не знам... Странни неща стават напоследък...

ТОЙ отново отива бързо до отворената врата и се връща. Доближава се съвсем близо до АЗАД.

РАШИД

В Сирия имаше провал. Уж всичко беше наред. Предадох групата на нашите хора там – точно по план. И какво става? Седемнадесет души са били убити още на иракската граница.

РАШИД (зк)

Само трима са се спасили... Не знам... Нищо не разбирам... Трябва да се махаме оттук... Има предател – или в Сирия, или тук...

АЗАД

Това ли имаше да ми казваш?

РАШИД

Има и друго. Успях да науча нещо за семейството ти...

РАШИД вади изпод ризата си един вестник. Прилича на „самиздат“. Виждат се големи букви на английски - част от заглавната страница - „Free Kurdistan!“

РАШИД

Прегледай го... Аз... трябва да тръгвам... Пак ще говорим. Довечера ще те потърся у вас... Нали може?...

АЗАД кима. РАШИД тръгва.

АЗАД разгръща вестника. Четири – шест страници. Няма снимки. Очевидно е правен с подръчни средства. Последните две страници са изпълнени с безкрайни списъци. На най-последната страница са заградени с червен флумастер няколко поредни имена. АЗАД се вглежда. След това се връща към началото на списъка, където е написано с едри букви – и с йероглифи, и на английски: „New Victims of Saddam Hussein's Regime“ (*Нови жертви на режима на Саддам Хюсеин*). АЗАД обръща отново на последната страница, където са заградените имена.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Бяха имената на всички от моето семейство. Баща ми, майка ми, стара майка, сестрите ми... Всички бяха избити...

151. ИНТ – ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА В ДС – ДЕН

ЦИВИЛНИЯ влиза в заседателна зала и отива до края на голяма маса. На масата в гръб е седнал НАЧАЛНИК ДС.

НАЧАЛНИК ДС

Докладвай!

ЦИВИЛНИЯ

Започнахме да освобождаваме чуждестранните сътрудници по график.

НАЧАЛНИК ДС

Не трябва да се допуска хаос.

ЦИВИЛНИЯ

Тъй вярно.

НАЧАЛНИК ДС

Друго?

ЦИВИЛНИЯ

Много хора остават без надзор. Някои тръгват. Други остават тук, не можем да контролираме всички.

НАЧАЛНИК ДС

Какво предлагаш?

ЦИВИЛНИЯ

Да съсредоточим наблюдението само на приоритетни обекти. С оглед евентуално задействане на спящи звена. Знаем например за срещи в София на иракски тайни служби с хора на различни терористични групи. Може и да не се активизират тук, на територията на България, но в настоящата ситуация нищо не е сигурно...

НАЧАЛНИК ДС

Подготви докладна и я дай за съгласуване!

152. ИНТ - АПАРТАМЕНТЪТ НА АЗАД – ДЕН

АЗАД отключва вратата на апартамента. Пали лампите. Апартаментът е празен. Мебелите ги няма. По пода са нахвърляни дрехите на Азад и Вера.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Вече бяха изнесли мебелите. След два дни трябваше да предам ключа от апартамента.

АЗАД оглежда една по една стайте. Накрая сяда на пода в хола. В едната си ръка все още държи вестника с имената на жертвите на режима на Саддам.

Звъни се. АЗАД отива да отвори.

На вратата е РАШИД. АЗАД се отмества и му прави място да влезе. Влизат в хола. АЗАД повдига ръката си, в която държи вестника.

АЗАД

Това сигурно ли е?

РАШИД

Вчера видях хора от твоя град.

АЗАД

Искам да ги видя и аз.

РАШИД

Заминаха вече за Лондон.

АЗАД се опира на стената.

РАШИД

Много хора са избити, не само твоето семейство. И семейството на Лейла – всичките ѝ роднини!... Затова тя бяга с мъжа си – в Америка. Вече е заминала. Не я мисли повече!...

АЗАД сяда отново на пода. Поставя внимателно вестника до себе си. Заглежда се напред... Сякаш е в транс... РАШИД се приближава...

РАШИД

Знам какво чувстваш, познато ми е. Искаш да отмъстиш – на убийците! Вече почнахме да набираме следващата група. Ако всичко върви наред – до две седмици може да те прехвърлим в Ирак. Ти сега къде ще спиш?

АЗАД вдига рамене.

РАШИД

Имаш ли още пари? Ела при мен в хотел „Рила“.

Обувките на РАШИД пристъпват пред погледа на АЗАД. РАШИД се пресяга да вземе вестника.

РАШИД

Взимам го с мен. И на други трябва да го покажа.

РАШИД повдига крачола на панталона, да втъкне вестника в обувките, които покриват глезените му. Отзад, на крака му – се вижда малък белег – от куршум – две тънки, ясно различни линии... РАШИД пуска крачола и тръгва...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Някъде бях виждал този белег...

РАШИД

Засега ме търси в хотел „Рила“. Ако не съм там, остави съобщение на рецепцията.

РАШИД тръгва да излиза.

Ретроспекция - Отново обувките на РАШИД пред погледа на АЗАД...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

И в този момент си спомних съвсем ясно... Убиецът на Молла Хасан имаше същия белег!...

За миг - като проблясък - се вижда как обувките се доближават до главата на мъртвия Молла Хасан. След това една ръка с нож се доближава до главата... След това две ръце завързват торбата с отрязаната глава и след това повдигат крачола на панталона, за да втъкнат в обувките ножа... В този момент се вижда белегът... **Край на ретроспекцията.**

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Рашид...

АЗАД (много близък план).

АЗАД

Фрау Дина, познавате ли мъжа й?

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Не, не съм го виждала.

АЗАД

А знаете ли как се казва?

153. ЕКСТ – КЪЩА ВЪВ ФРАКФУРТ - ПРОЗОРЕЦ – НОЩ

Зад познатия ни прозорец – ФРАУ ДИНА.

ФРАУ ДИНА

Не, тя никога не ми е споменавала...

ГЛАСЪТ НА АЗАД (от телефон)

А Лейла - за къде тръгна?... Спомнете си, моля ви се... дали е казала някаква държава, някакъв град...

ФРАУ ДИНА

Не знам. Беше много рано сутринта... Помня, че поръча такси, защото полетът бил много рано... Таксито беше за два часа през нощта...

154. ИНТ – ТЕЛЕФОННА ПАЛАТА – НОЩ

АЗАД

Два часа? А самолетът – за къде е бил?

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Не знам... Запомних само, че... Да... точно така... запомних часа на полета – защото беше много специфично – три еднакви цифри... и тя се шегуваше, че е часът на съдбата...

АЗАД

Какви цифри?...

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Четири и четиридесет и четири. Полетът беше в 4 часа и 44 минути...

АЗАД

Фрау Дина... а може ли да се обадите на аерогарата във Франкфурт и да попитате за къде е бил полетът в 4 и 44?

Чува се въздишка.

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Е, хайде, какво да те правя - обади се след 10 минути.

155. ЕКСТ – ТЕЛЕФОННА ПАЛАТА – НОЩ

АЗАД пуши нервно пред телефонната палата.

156. ИНТ – ТЕЛЕФОННА ПАЛАТА – НОЩ

АЗАД влиза в телефонната палата. Поглежда часовника.

АЗАД влиза в кабината. Вдига слушалката.

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

В сряда сутринта... е имало само един самолет в 4ч. 44 мин. Самолетът е бил за... София.

АЗАД

София, в България – така ли?... За България ли е бил самолетът?

ЖЕНСКИ ГЛАС (ФРАУ ДИНА)

Не знам. За София. Така казаха.

АЗАД излиза от телефонната кабина.

157. ИНТ – ЦЕНТРАЛНА Ж.П. ГАРА - ПОДЗЕМИЕ – ДЕН

Някъде в подземие то на гарата. СНЕЖНИЯ брои пачка банкноти.

До него е АЗАД.

АЗАД

Преброи ли ги?

СНЕЖНИЯ (зк)

Всичко е точно.

СНЕЖНИЯ се оглежда. След това взима една предварително подготвена щайга, опира я до стената и се присяга отгоре над увитите в изолационен материал дебели тръби с кабели. Вади оттам омазнен вързоп. Слиза. Отново се оглежда. Разгръща внимателно парцала. Вижда се пистолет. СНЕЖНИЯ отново загръща вързоп и го подава на АЗАД.

СНЕЖНИЯ

Да знаеш, че не се води на мое име.

СНЕЖНИЯ (зк)

Ти си знаеш за какво ти е, но ако стане издънка – ти гориш.

АЗАД

Патрони има ли?

СНЕЖНИЯ

Трийсет броя. Ще ти стигнат ли?

АЗАД не отговаря.

158. ЕКСТ – УЛИЦАТА – ДЕН

АЗАД, облечен в палто, събрал най-необходимите си вещи в раница на гърба, върви по тротоар. Приближава сграда с надпис „ХОТЕЛ РИЛА“.

159. ИНТ – ФОАЙЕТО НА ХОТЕЛ „РИЛА” – ДЕН

АЗАД отива към рецепцията. Там има едър МЪЖ, който прилича повече на охрана. Седи на стол зад рецепцията и, когато АЗАД приближава, не се изправя.

АЗАД
Господин Рашид?

ОХРАНА (без да поглежда в тетрадката,
гледа Азад право в очите)
Няма регистриран такъв господин в хотела.

АЗАД
Замина ли?

ОХРАНА
А ти за какво го търсиш?

АЗАД се приближава плътно до рецепцията и поставя ръката си със сгънат юмрук върху плота. ОХРАНАТА се надига, изправя се до плота. АЗАД отдръпва ръката си. ОХРАНАТА бързо поставя книгата с регистрации върху 50 доларовата банкнота.

ОХРАНА
Провери в Парк-хотел „Москва”. Вчера, като тръгна оттук,
поръча такси за там.

160. ЕКСТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА” – ДЕН

АЗАД влиза в хотела.

161. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА”- ФОАЙЕ – ДЕН

АЗАД пред рецепцията. На рецепцията е ЖЕНА С ОЧИЛА на средна възраст. Прилича на учителка.

АЗАД
Добър вечер. Търся господин Рашид.

ЖЕНА С ОЧИЛА
Нямаме... господин Рашид.

За момент АЗАД се колебае. Обръща се и тръгва да излиза. Спира до колоната, за момент се замисля и се връща на рецепцията.

АЗАД
А... госпожа Лейла Фурати?

ЖЕНА С ОЧИЛА
Момент.

ТЯ проверява в книгата за регистрации.

ЖЕНА С ОЧИЛА
Лейла Фурати има резервация за утре.

АЗАД изважда паспорта си (удостоверението).

АЗАД
Има ли... свободна стая?

ЖЕНА С ОЧИЛА
За Вас ли?

АЗАД кима.

162. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА”- СТАЯ – НОЩ

АЗАД поставя пакета с пистолета на нощното шкафче... Прозорецът е отворен, отвън не идва никакъв звук... Под светлината на настолна лампа, АЗАД разгръща пакета... Поставя кутийката с патрони встрани...

В ъгъла на стаята свети телевизор с изключен звук. Вижда се митинг – падането на Берлинската стена....

АЗАД лежи гол до кръста върху неоправеното легло.

163. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА” – ДЕН

Вече е утро. АЗАД върви по коридора на хотела... Спира до рецепцията... Пита нещо АДМИНИСТРАТОР – ПОЧТИ МОМЧЕ. МОМЧЕТО проверява в регистрациите.

МОМЧЕ
Лейла Фурати... стая 12 110... още не се е регистрирала...

164. ЕКСТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА” – ДЕН

АЗАД излиза отвън...

АЗАД на паркинга пред хотела... Пуши...

Пред хотела спира такси.

АЗАД наблюдава зад едно дърво.

От таксито излиза ГОСПОДИН на средна възраст с дипломатическо куфарче. Таксито потегля.

АЗАД се е опрял с гръб на дървото. Оглежда се. Проверява отново трескаво пистолета. Прибира го в джоба си.

От хотела излизат две СЛУЖИТЕЛКИ с хотелски униформи и отиват зад ъгъла да пушат.

АЗАД наблюдава входа на хотела. Вади нервно цигара и пали... Сяда долу до дървото.

Едно пежо спира пред хотела.

АЗАД се изправя до дървото.

От пежото излизат ДВАМА ДУШИ.

165. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА” – ФОАЙЕ – ДЕН

МЪЖЪТ и ЖЕНАТА влизат във фоайето и вървят навътре. МЪЖЪТ говори на ЖЕНАТА. Виждаме ги в гръб.

МЪЖ (з.к.)

Остави горе нещата! Чакам те долу!

АЗАД влиза в хотела. Скрива се зад една от колоните.

ЖЕНАТА се качва в асансьора. МЪЖЪТ сядна на едно от креслата във фоайето, с гръб към АЗАД.

АЗАД приближава към него... Напипва с ръка пистолета в джоба си... Приближава още... В този момент МЪЖЪТ се оглежда и миг преди да се обърне и да погледне назад, АЗАД бързо се скрива зад една от колоните.

Виждаме лицето на мъжа – да, това е РАШИД! РАШИД обръща главата си отново, става и отива към барчето, в дъното на фоайето.

АЗАД завива зад колоните и стига до асансьорите. Вратите на единия от тях са отворени, АЗАД влиза вътре.

166. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА” – АСАНСЬОР – КОРИДОР – ДЕН

Асансьорът спира на 12 етаж. Вратата се отваря. Пред вратата чака ЕДНА ЖЕНА. ЛЕЙЛА! АЗАД изскача от асансьора. ЛЕЙЛА почти извиква от изненада.

ЛЕЙЛА

Ти си луд!

АЗАД

Не мога да те оставя с него! Само не с него!

ЛЕЙЛА

Недей, ти не знаеш какво правиш! Недей!

АЗАД

Знаеш ли кой е той?

ЛЕЙЛА

Пусни ме! Той ме чака!

АЗАД

Трябва да те видя. Кажи къде да те видя.
Сама, без него!

ЛЕЙЛА

Не може. Не трябва...

АЗАД

Тогава няма да те пусна!

ЛЕЙЛА

Не, ще стане по-лошо. Добре, добре. Ела довечера.
В хотела. Пусни ме сега! И не ни следи!...
Ела довечера.

Асансьорът идва. АЗАД се скрива встрани от вратата. ЛЕЙЛА се качва в асансьора.

167. ЕКСТ – УЛИЦИ–ОКАЗИОНЕН МАГАЗИН – ДЕН

Някъде в София... Едно „Пежо“ („рент-а-кар“) се движи из тесни улици.

Спира пред магазин с надпис „Оказионен магазин“. От пежото излизат двама души – МЪЖ и ЖЕНА (РАШИД и ЛЕЙЛА). Жената е с тъмни очила и шал на главата. Влизат вътре в магазина...

168. ИНТ – ОКАЗИОНЕН МАГАЗИН – ДЕН

Вътре в магазина РАШИД и ЛЕЙЛА разглеждат една детска играчка – червен „Форд Мустанг“. На кормилото има гумено човече с бяла моряшка шапка и синя блуза, а до него – плюшено бяло къдраво кученце.

ПРОДАВАЧЪТ поставя количката на пода – тя тръгва автоматично, след известно време спира и кученцето започва да лае и да подскача. След това форд-мустангът отново потегля...

169. ИНТ – ПЕЖО – ДЕН

Пежото се движи. На задната седалка е поставена кутията с детската играчка „Форд Мустанг“. До нея има и една касета „вехаес“. РАШИД говори на ЛЕЙЛА. (И двамата са зад кадър.)

РАШИД (зк)

Качваш се на самолета, без да ме чакаш. Аз ще се кача в последния момент, за да съм сигурен, че всичко е наред. Играчката ще вземеш с теб като ръчен багаж. Няма да я оставяш никъде, ще я държиш в теб през цялото време... А касетата с видеозаписа ще оставиш на рецепцията, утре сутрин преди да тръгнеш. За господин Хасан. Това е достатъчно. За господин Хасан. Запомни ли?...

Не се чува отговор.

170. ЕКСТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА“ – НОЩ

Пежото спира пред хотела.

171. ИНТ – ПЕЖО – НОЩ

РАШИД се обръща към ЛЕЙЛА.

РАШИД

(към Лейла)

Информацията е потвърдена. Иракската военна делегация лети утре сутрин...Ще те чакам в шест часа на летището.

172. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА“ - ФОАЙЕ – НОЩ

ЛЕЙЛА влиза във фойето. Носи голяма шарена найлонова торба, в който очевидно е кутията с играчката и видеокасетата. Тръгва към асансьорите. Иззад ъгъла до асансьорите се появява АЗАД. ЛЕЙЛА тръгва навътре към дъното на фойето и застава до един от диваните.

АЗАД се приближава до нея. (в началото Азад е в гръб)

АЗАД
Тук ли ще говорим?

ЛЕЙЛА
Да, тук.

АЗАД
Той къде е?

ЛЕЙЛА
Няма да се връща тази вечер.

АЗАД се оглежда.

ЛЕЙЛА
Пътувам утре рано сутринта за Париж.
Казвай, каквото има да ми казваш.

Той се обляга на високия гръб на дивана.

АЗАД
С него ли пътуваш?

ЛЕЙЛА
Да, с него.

АЗАД
Ти знаеш ли кой е той?

ЛЕЙЛА
Какво по-точно искаш да научиш?

АЗАД отдръпва погледа си от нея.

АЗАД
Рашид е мъжът ти, така ли?...

ЛЕЙЛА също отдръпва погледа си.

За миг и двамата не се поглеждат. След това АЗАД се доближава с тяло към ръба на дивана – по-близо до ЛЕЙЛА.

АЗАД
Трябва да ти кажа нещо много важно... Преди няколко дни видях белега, който той има на крака си... Беше същият белег...
Спомних си и гласа му... Той беше там, когато убиха баща ти...
Рашид е един от убийците...

ЛЕЙЛА рязко се отдръпва.

ЛЕЙЛА
Върви си. Остави ме.

АЗАД бързо се приближава до нея.

АЗАД
Рашид иска да убие и теб, и мен!...

В този момент идва СЕРВИТЪОР и донася две чаши със сламки с някакво питие.

ЛЕЙЛА и АЗАД се раздалечават един от друг. СЕРВИТЪОРЪТ оставя чашите на масата и се отдалечава.

АЗАД
Ще остана с теб.

ЛЕЙЛА
Не, върви си...

АЗАД
Няма да си тръгна. Ще остана с теб. Дори ще се кача в стаята ти.
Нали все още сме сгодени?

Внезапно ЛЕЙЛА се дръпва рязко.

ЛЕЙЛА
Сега ли ми го казваш?!... Къде беше тогава, когато те чаках –
в Бейрут? Когато той... ме принуди да бъда с него!...

АЗАД понечва да каже нещо, но се отказва.

ЛЕЙЛА
Чаках те... цяла седмица... С риск убийците на баща ми да
ме открият!... Казаха ми, че си мъртъв - не исках да повярвам...

АЗАД
Казал ти го е Рашид...

Кратка пауза. ЛЕЙЛА гледа пред себе си.

ЛЕЙЛА
Аз трябва... да тръгна... с него... Иначе ще стане
по-лошо.

АЗАД прави крачка към нея.

АЗАД
(тихо)
Искам да съм с теб, искам да бъдем заедно. А ти...
Ти не го ли искаш?...

ЛЕЙЛА се обръща рязко с лице към него.

ЛЕЙЛА
Ще ти кажа нещо, но ще обещаеш след това да си вървиш.

АЗАД
Не, няма да си тръгна, ако искаш казвай, ако искаш не,
но няма да си тръгна. Ще стоя тук до теб, или в стаята ти,

или където и да си - и ще чакам да съмне. Дори да не го искаш!

ЛЕЙЛА

Добре, тогава аз си тръгвам...

ЛЕЙЛА решително тръгва.

АЗАД

Лейла!...

ТЯ спира. Обръща се с лице към него и се приближава отново.

ЛЕЙЛА

Обичам те, не разбираш ли! Влюбих се в теб, въпреки че не го исках! И затова сега ти казвам да си вървиш.

АЗАД

Нима така ще се разделим – завинаги?

ЛЕЙЛА слага ръка пред лицето си.

ЛЕЙЛА

Има неща, които не мога да ти кажа. Защото те обичам - затова не мога да ти ги кажа.

АЗАД

Добре. Недей да тръгваш, постой само още малко и аз ще си тръгна. Само още малко...

АЗАД я дръпва за ръката към фотьойла. ЛЕЙЛА го поглежда. За миг изглежда, че решителността я напуска...

ЛЕЙЛА

Трябва да се кача в стаята.
Той може да ме потърси по телефона.

АЗАД пуска ръката ѝ. Изважда от джоба си ключа от своята стая.

АЗАД

И аз се качвам.

ЛЕЙЛА се обръща и тръгва към асансьора. АЗАД я следва. Влизат в асансьора и вратата се затваря.

173. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА” - АСАНСЬОР - НОЩ

Застават в двата края.

ЛЕЙЛА

Няма да може, Азад ... Няма да ни позволят, няма да ни оставят заедно...

Асансьорът спира. Появява се едно МОМИЧЕ – гримирано предизвикателно.

МОМИЧЕ

А, извинете.

Влиза в асансьора и застава между двамата. ЛЕЙЛА е сложила ръце на лицето си, опитва се да се успокои. Обърнала е гръб на момичето. МОМИЧЕТО поглежда към АЗАД.

МОМИЧЕ
Имате ли огънче?

АЗАД поклаща глава.

МОМИЧЕ
Искате ли компания?

Асансьорът спира преди АЗАД да отговори. ЛЕЙЛА излиза, АЗАД бързо я последва.

174. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА” - КОРИДОР - НОЩ

ЛЕЙЛА прави няколко крачки по празния коридор и се спира в малката ниша между стаите, обзаведена с мека мебел.

ЛЕЙЛА
Трябва да вляза в стаята си... Той може да позвъни...

АЗАД спира до нея, поглежда назад по коридора, след това се опира с рамо на стената.

АЗАД
Ще дойда с теб.

ЛЕЙЛА
Недей, моля те...

АЗАД
Ще дойда.

ЛЕЙЛА не казва нищо повече. Тръгва, прави две-три крачки и отново спира.

ЛЕЙЛА
Страх ме е...

АЗАД се приближава до нея...

175. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА” - СТАЯ – НОЩ

Влизат в стаята. ЛЕЙЛА отива към прозореца. АЗАД затваря вратата зад себе си. ЛЕЙЛА е с гръб към него.

ЛЕЙЛА
Аз трябва да замина, Азад... Трябва... Иначе... иначе...
той ще те убие... така каза...

АЗАД се приближава съвсем близо до нея. (И двамата са почти в гръб към КМР.)

АЗАД
(тихо, почти до ухото ѝ)
Не искам нищо повече да слушам! Сега сме заедно...
Няма да те пусна повече!...

Тя поклаща тъжно глава. С мъка сдържа сълзите си. Поема дълбоко въздух и издиша. Затваря очи.

ЛЕЙЛА
Ще ме прегърнеш ли?

АЗАД се доближава до нея и я прегръща. Тя заравя глава в тялото му. След малко бавно отдръпва главата си.

ЛЕЙЛА
Ще ме целунеш ли?

Целуват се. След това леко отдръпват един от друг лицата си. Гледат се...

В този момент телефонът звъни. ЛЕЙЛА го е очаквала. Тя прави крачка встрани и вдига слушалката.

ЛЕЙЛА
Yes... yes... *(продължава на кюрдски)* Да... да, готова съм...

АЗАД я наблюдава отстрани.

ЛЕЙЛА (зк)
Вече си лягах... Всичко ще е наред... Не ме е страх... Не, няма нужда... Лека нощ.

Тя затваря телефона. Поглежда встрани, встрани от АЗАД. Прави крачка към прозореца. Оправя косата си и се обръща с лице към АЗАД.

ЛЕЙЛА
Искам само... да знаеш... че никога не съм искала да бъда с него...
Така се случи... Той... ме изнасили... една седмица, след като убиха баща ми...

АЗАД прави крачка встрани, назад.

АЗАД
И ти искаш да тръгнеш утре... с него?!

АЗАД събира ръката си в юмрук – за миг сякаш се опитва да не удари някого, обръща се с гръб към ЛЕЙЛА - трябва му за момент да не я вижда. Прави още една крачка към вратата и почти се скрива в мрака. Изважда от джоба на якето си пистолета, увит в найлонов плик, разтваря плика. След това се спира. Движенията му са хаотични и сякаш нелогични.

АЗАД
(на себе си)
Ще го убия... Ще го убия... Още утре ще го убия...

Оглежда се, сякаш търси място, където да скрие пистолета, след това се отказва. Завива отново пистолета в найлоновия плик, прибира го отново в джоба. Опитва да се успокои. Бавно се обръща. Поглежда към ЛЕЙЛА.

Тя е все още до прозореца, на същото място, не се е помръднала.

ЛЕЙЛА

Ще можеш ли да ме целуваш?... Сега, след това, което ти казах?...
Ще можеш ли?...

АЗАД я гледа, без да отговаря. Прави крачка към нея, сякаш да види по-добре лицето ѝ, и се спира. След това бавно съблича якето си, сгъва го и внимателно го поставя на пода, в ъгъла на стаята. След това прави две крачки към ЛЕЙЛА и се спира.

ЛЕЙЛА

Ще изгасиш ли лампата?

АЗАД продължава да я гледа, без да се помръдва.

ЛЕЙЛА

Моля те... Все пак, за пръв път ще се събличам пред теб...

АЗАД се обръща, загасва лампата. Приближава се в тъмното до ЛЕЙЛА... Стаята се осветява само от уличното осветление.

АЗАД

Знаеш ли, странно... Никога не можах да забравя очите ти...
Колкото и да се опитвах да ги забравя... Търсих ги във всяка срещната жена, но никога не ги открих...

В полумрака телата им се доближават и се събират в едно.

176. ИНТ – ПАРК-ХОТЕЛ „МОСКВА” - СТАЯ – ДЕН

Телефонът в стаята звъни. Спира. След това започва отново.

АЗАД се събужда. ТОЙ е сам в двойното хотелско легло. През прозореца се вижда изгряващото слънце.

Якето му е на земята, където го бе оставил предишната нощ. АЗАД опипва джоба – пистолетът е там.

АЗАД отваря вратата на банята – няма никого.

Багажът на Лейла е в стаята. Чантата ѝ също е там, върху малката масичка. АЗАД взима чантата и я разтваря. Изпразва я на масата. Няма документи. Има обаче самолетен билет. АЗАД го разглежда.

Полет за седем сутринта, същия ден, за Париж, на името на Лейла Фурати.

АЗАД поглежда часовника – 6.15!

Има и малко тефтерче. АЗАД го разлиства машинално. Страниците са празни.

177. ЕКСТ-ИНТ – ТАКСИ –УЛИЦИ – ДЕН

Небето над София е ноемврийско. Лека мъгла. Студено и влажно. Ръми ситен дъжд. Таксито се движи по посока на летището.

Чистачките скрибуцат, сякаш ще се разпаднат.

АЗАД

(крещи към шофьора)
По-бързо! По-бързо!...

ШОФЬОРЪТ натиска клаксона.

178. ИНТ – ЛЕТИЩЕ – ДЕН

Летището... Обувките на РАШИД... Часовникът на РАШИД... Лицето на РАШИД...
Нервното пулсиране на вената над лявото му око...

Разписанието... „Париж – 7.00“...

179. ЕКСТ-ИНТ – ТАКСИ –УЛИЦИ – ДЕН

АЗАД в таксито – таксито напредва през софийските улици...

178 - Продължение - ИНТ – ЛЕТИЩЕ – ДЕН

Часовник – 6:30 часа.

Летището... Клас ученици – 10-12 годишни деца... Екскурзианти... Бърборене...
Целувки... Шумотевица...

Изад една от колоните в залата се вижда лицето на ЛЕЙЛА - с шал на главата.
Наблюдава...

На една от пейките е поставена кутията с червения Форд Мустанг...

През багажите и краката на хората едни обувки бавно се движат. В един момент спират... Това е РАШИД. РАШИД вижда встрани от себе си...

...кутията с играчката Форд Мустанг, оставена на пейката...

ЛЕЙЛА забелязва РАШИД и се скрива зад колоната. Ръката на ЛЕЙЛА се доближава до кошче за боклук и пуска нещо вътре. На дъното на кошчето пада безшумно някакъв малък син предмет... (синьото човече от играчката „Фод Мустанг“).

Едно от децата – момченце – забелязва кутията с Форд Мустанга. Дръпва майка си. Тя се опитва да отклони вниманието му. Детето не я оставя на мира. Майката пита децата дали тази кутия е тяхна... детето настоява да отвори кутията – само да погледне...

Лицето на ЛЕЙЛА напрегнато се опитва да следи какво се случва...

В този момент ръката на РАШИД бавно и решително се вдига във въздуха и се насочва по посока на играчката. В ръката на РАШИД има нещо, което той държи между палеца и показалеца си....

180. ЕКСТ-ИНТ – ТАКСИ –УЛИЦИ – ДЕН

Колата с АЗАД се движи с голяма скорост по надлеза към аерогарата...

178 - Продължение - ИНТ – ЛЕТИЩЕ – ДЕН

Лицето на ЛЕЙЛА...

Лицето на РАШИД. Ръката на РАШИД...

Кутията с играчката Форд Мустанг в детски ръчички...

Ръката на РАШИД натиска нещо между палеца и показалеца... Но нищо не се случва...

Детските ръчички продължават да държат кутията. Врявата се усилва...

РАШИД се приближава по-близо... Отново натиска нещо между палеца и показалеца си... И отново... И отново...

Лицето на ЛЕЙЛА. ЛЕЙЛА вижда РАШИД...

В този момент АЗАД влетява в летището, гледа към таблото... Опитва се да намери сред тълпата Лейла... Вглежда се в лицата на хората. Изведнъж АЗАД забелязва...

...РАШИД в другия край на залата...

АЗАД се втурва към него. Започва да крещи.

АЗАД
Ей, Рашид, Рашид!...

Хвърля се през хората, които му препречват пътя.

РАШИД се обръща и вижда приближаващия АЗАД. Няма време да се подготви. АЗАД се хвърля върху него, за да го събори... РАШИД се изплъзва. Успява да отблъсне АЗАД. В залата настанва паника и хаос.

Децата пискат, майките крещят. Няколко по-смели граждани се опитват да застанат между биещите се и децата... Отнякъде се появяват „барети“, които бързо се насочват към двамата...

РАШИД се опитва да се доближи до детето с кутията...

Майката панически измъква кутията от ръцете на детето и я поставя на пейката...

АЗАД се опитва да извлече РАШИД по-далеч от „секюрити чека“ – към средата на залата. РАШИД го удря, АЗАД прави опит да извади пистолета, някакви хора му препречват пътя, избутват го – РАШИД почти се изплъзва, АЗАД е извадил пистолета, ИЗблъскват му ръкете нагоре – изстрел!... РАШИД се изплъзва встрани... Всички лягат ниско долу!... В този момент „баретите“ вече са се приближили достатъчно и овладяват ситуацията...

Моментално кутията се проверява със сензор за метални предмети. Всички са разпръснати настрани...

Две ръце отварят кутията – вътре има само една видеокасета – тип „вехаес“.

Всичко това се наблюдава от ЛЕЙЛА... След като кутията с касетата е отворена, ЛЕЙЛА се дръпва встрани и изчезва.

„Баретите“ водят АЗАД...

През една от стъклениите врати се вижда как ЛЕЙЛА минава през охраната. Обръща се с глава назад и вижда АЗАД... ЛЕЙЛА не може да сдържи сълзите си...

Но АЗАД не я вижда...

ЛЕЙЛА се обръща рязко и влиза навътре към паспортния контрол...

181. ИНТ – ИМПРОВИЗИРАН ОПЕРАТИВЕН ОФИС НА ЛЕТИЩЕТО – ДЕН

Една ръка натиска копчето „плей“ на касетофона и видеокасетата тръгва...

На монитора се вижда мъж с маска, който говори: „На 06.11 се взриви самолет. София – Париж – полет 0232. На борда имаше иракска военна делегация. Те трябваше да умрат, заради страданията, причинени на кюрдския народ. В самолета пътуваше Лейла Фурати. Нейният баща бе убит от агентите на Саддам и тя отмъсти за баща си. Такива като нея са много. Мир на праха на мъчениците! Нашата борба ще продължи до победен край!“ На монитора се вижда Лейла, която гледа в камерата.

В стаята са „барети“, цивилни...

182. ИНТ – ЗАТВОР – ДЕН

АЗАД сваля колана си и го подава на един милиционер в приемното помещение на Следствения отдел на Държавна сигурност. Втори милиционер го опипва.

На масата пред първия милиционер са всички неща от джобовете му – стотинки, банкнота от пет долара, носна кърпа, черното тефтерче на Лейла... Също и връзките за обувките му. Всичко става в мълчание.

183. ИНТ – ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА – ДС – ДЕН

Залата при НАЧАЛНИКА ДС. Около дългата маса са насядали още трима души, освен НАЧАЛНИКА, който е в гръб. Встрани има екран, на който се прожектират диапозитиви. ЦИВИЛНИЯ докладва.

(Докато трае обяснението на ЦИВИЛНИЯ, на екрана се прожектират диапозитиви с лицата на участниците и от охранителни камери на летището.)

ЦИВИЛЕН

По всяка вероятност става въпрос за класическа акция за дискредитиране на кюрдското освободително движение. Касетата е записана предварително, иракска делегация изобщо не се е предвиждала за полета, взривното устройство не би могло да мине през рентгена на летището. Вероятно планът е бил взривът да се възпроизведе дистанционно в самата зала за заминаващи. Лейла Фурати – от кюрдски произход – вероятно е лицето, осуетило атентата. Съдбата ѝ не е известна – има вероятност да е напуснала страната под друго име с друг полет. Намери се детонатора – в гумена детска играчка – в кошче на летището. Взривното устройство, поставено в детска играчка „Форд мустанг“, се откри захвърлено в метален контейнер за боклук извън сградата. Вторият съучастник – Джамал Ахмад – също от кюрдски произход – вероятно е използван за отклоняване на вниманието. Или пък появата му там е чисто съвпадение. Иначе не може да се обясни фактът, че използваният пистолет е краден и с ясно разпознаваем фабричен номер. По всяка вероятност в залата за заминаващи са присъствали и други лица, свързани с планирания атентат. На камерите се вижда лицето Рашид Хамад, когото следим отдавна. За съжаление няхаме възможност да го разпитаме – оказа се, че притежава дипломатически паспорт и замина с първия полет за Багдад.

184. ИНТ – ЗАЛА В ЗАТВОР – ДЕН

Затворници гледат телевизор. Чува се само края на предаването.

Телевизор.

ГОВОРИТЕЛ (от телевизора)

Според специалистите става въпрос за внимателно планирана акция, която да предизвика голям политически отзвук. Логичен е въпросът – кой има интерес общественото мнение да се насочи срещу кюрдите? Разследването продължава. Летище София работи с нормален режим при засилени мерки за сигурност.

185. ИНТ – ЗАСЕДАТЕЛНА ЗАЛА – ДС – ДЕН

Малка съдебна зала. Освен АЗАД, в залата са само служебни лица.

СЪДИЯТА, заобиколен от двама членове на съда, чете присъда.

СЪДИЯТА

Съдът счита престъплението за доказано... И воден от изложените съображения на основание на член... алинея... и член... алинея...

АЗАД, изправен между двама полицаи, слуша.

СЪДИЯТА (зк)

...осъжда подсъдимия Джамал Ахмад за опит за предумишлено убийство... на три години и шест месеца затвор при лек режим...

186. ИНТ – ЗАТВОР – ДЕН

Врата на затвор, която се затваря и заключва.

187. ЕКСТ – УЛИЦИ – ПРИВЕЧЕР

Лека кола върви тържествено в центъра на София през нощта и бибитка. Момиче, което се подава през задния прозорец, държи в ръцете си плакат с надпис: „Край на комунизма“...

188 .ЕКСТ – ЗАТВОР – ДЕН

Вали сняг...

189. ЕКСТ – ПЛОЩАД – ДЕН

Младеж, който говори на някакъв митинг.

МЛАДЕЖ

И няма да се откажем, и няма да спрем, докато всички диктатори по света не изчезнат: Тодор Живков, Николае Чаушеску, Фидел Кастро, Саддам Хюсеин, Муамар Кадафи, Ким Ир Сен...

Възторжена агитка държи портрети на диктатори с главата надолу, задраскани с по две диагонални червени линии.

190. ИНТ – ЗАТВОР – ДЕН

АЗАД в затворнически дрехи, в общо помещение.

По телевизора вървят новини. Кадри от „Пустинна буря“.

ГОВОРИТЕЛ (от телевизора)

Днес в 4 часа и 45мин. с масирана ракетна атака започна операция „Пустинна буря“... Атакувани са военни обекти и предполагаеми цели, където има вероятност да се намира иракският диктатор Саддам Хюсеин...

191. ИНТ – ЗАТВОР – ДЕН

Ръка на тъмничар, който отключва килия и отваря вратата.

Домакинско помещение на затвора. АЗАД е облечен в цивилни дрехи. Подават му пълна раница, портфейл, документи за самоличност.

192. ЕКСТ – ЗАТВОР – ДЕН

С раница на гръб, Азад излиза от затвора на улицата.

Отсреща е спряло едно такси. От таксито излизат двама души. Мъж и жена - спортно, но елегантно облечени. АЗАД се заглежда. Ще мине известно време, докато разпознае в тях СНЕЖНИЯ и ГАЛЯ...

193. ЕКСТ-ИНТ – УЛИЦИ – ДЕН

Таксито се движи из софийските улици.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Всичко беше променено. Улици, хора... Галя работеше в друго заведение. Снежния бе станал собственик на автосервиз. Обеща да ме вземе при него, защото дейността се разраствала...

Чува се бипкане. СНЕЖНИЯ вади някакъв уред от джоба си, поглежда го бегло и го показва на АЗАД.

СНЕЖНИЯ

„Пейджър“. Имаш нови думи да учиш.

194. ИНТ – АВТОСЕРВИЗ – ДЕН

АЗАД в сервиса под една кола. Излиза изпод колата. Тръгва към вътрешността на халето.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Говореше се, че Рашид веднага бил убит още при връщането си в Ирак, заради неизпълнение на задачата. Дали беше така, нямаше как да се разбере...

195. ИНТ – АВТОСЕРВИЗ – ДЕН

АЗАД в помещенията за преобличане. АЗАД запалва цигара...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

За Лейла никой не бе чувал нищо. Така бе по-добре за нея. Тайните служби на Саддам още не бяха унищожени. Ако я откриеха, едва ли щяха да се замислят. Звънях на телефоните във Франкфурт. Пансионатът вече не съществуваше. Имаше нови собственици...

АЗАД изважда от металния шкаф-гардероб черното тефтерче на Лейла. Разгръща го отново. На една от последните страници има записани някакви цифри... 11.11., 1 часа след полунощ, стая 12 110... И отдолу – някакви други цифри: 143-73178*.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Лейла беше записала в онази нощ в тефтерчето си часа, деня и номера на стаята, когато бяхме заедно... А какви бяха тези цифри отдолу – някакъв код или телефонен номер? Знаех, че тя ги бе оставила за мен, но не знаех дали с тях можех да я намеря....

196. ЕКСТ – ХОТЕЛ В АРБИЛ – ПОКРИВ – ДЕН

Изгрев.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

За пръв път посетих свободно Кюрдистан след толкова години. От моите познати беше останала само Джамила. Имаше две деца. Мъжът ѝ я бе изоставил и заминал за Америка.

ДЖАМИЛА върви с две деца по улица.

АЗАД сред празно, голо поле – суровия пейзаж на Кюрдистан.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Нямаше гроб нито на баща ми, нито на някого от семейството ни. Спомних си как баща ми беше умрял за пръв път малко преди да се родя. Дали Аллах го бе върнал отново, за да се появя аз. Нещо ме караше да усещам, че в присъствието ми на този свят имаше някакъв скрит смисъл. Само че не знаех какъв. Сигурно и никога нямаше да узная.

Вятърът едва забележимо поклаща два кичура от косата на АЗАД.

197. ИНТ – АВТОСЕРВИЗ – ДЕН

Познатият автосервиз в София. АЗАД пред компютър.

Долу на екрана е залепен жълт стикер с изписани познатите цифри – 143-73178*.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Търсих Лейла по най-различни начини... Използвах цифрите като код, като телефон, като номер на пейджър – изглеждаше безсмислено и налудничаво... Един ден Снежния случайно ги забеляза пред компютъра.

СНЕЖНИЯ застава до компютъра.

СНЕЖНИЯ

Знаеш ли какво пише тук?...

АЗАД го поглежда с изненада.

СНЕЖНИЯ

Това е код за пейджър. Сега ще ти покажа.

СНЕЖНИЯ дръпва клавиатурата. Натиска бързо няколко клавиша.

На екрана се появява латинската азбука с изписани числа срещу всяка буква.

СНЕЖНИЯ

Гледай сега. А=8, Е=3, I=1, L=7. Виж какво излиза – „Лейла“. А това в началото е съкратен израз – 143 = I love you. Я виж ти.

АЗАД

Написала го е в един часа през нощта... С тези цифри... няма да я намеря...

АЗАД посочва звездичката накрая.

АЗАД (зк)

А това за какво е?

СНЕЖНИЯ

Това е знак да се чете обратно. Отзад напред. „Алиел"... Вместо „Лейла" – четеш на обратно – „Алиел"... Така се е подписала.

АЗАД

Така се е подписала?

СНЕЖНИЯ

Да. Искала е да се прочете на обратно...

198. ЕКСТ – АВТОСЕРВИЗ – ДЕН

АЗАД пуши пред автосервиза и крачи нервно напред-назад...

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Проверих с интернет търсачката. И колкото и да беше невероятно - излезе – „Офис мениджър Алиел Джасим". И електронен адрес! Веднага написах мейл: „Здравейте. Аз съм от София. Търся жена на име Алиел Джасим. Ако случайно сте от Арбил, моля да ми пишете." Няколко пъти пратих съобщението, но не получих никакъв отговор.

АЗАД хвърля цигарата.

199. ИНТ – АВТОСЕРВИЗ – ДЕН

АЗАД пред компютъра. Разглежда електронното писмо.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

„Здравейте, отговарям от името на Алиел Джасим, която временно не е в офиса. Алиел е германка, родена е в Германия и Джасим е фамилното име на мъжа й....

Буквите на монитора.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

...Така че ние сме сигурни, че тя не е същата Алиел Джасим, която Вие търсите. Съжалявам." Нещо вътрешно ме караше да вярвам, че този отговор бе написан именно от Лейла.

200. ИНТ – СТАЯ – НОЩ

В тъмната нощ, осветена от празничната украса на Новата година в един град в другия край на Европа, ЕДНА ЖЕНА се отделя от прозореца, приближава се до компютъра и се заглежда в монитора. Току-що е написала:

„Обичам те, Азад... Заради теб съм жива... Заради теб сме живи..." Курсорът мига след последната буква... И малко по-нагоре: „Исках да отмъстя за баща си... на всякаква цена... Но след нощта с теб ... не можех вече да отмъщавам на никого... Любов моя... Единствена моя, голяма любов..."

Съобщението още не е изпратено.

Сълзите на ЛЕЙЛА-ВИАН се стичат по бузите ѝ. Чува се детски глас... Игрив и нетърпелив.

ДЕТСКИ ГЛАС (на английски - зк)
Мамо, мамо... Мамо, мамо...

ЛЕЙЛА става, отива встрани. Пред коледна елха, качено на стол, едно 5-6 годишно МОМЧЕНЦЕ държи в ръка огромна коледна звезда. ЛЕЙЛА се приближава до него и го повдига на ръце, за да може то да достигне върха на елхата и да постави звездата.

ЛЕЙЛА целува МОМЧЕНЦЕТО и го прегръща силно... Би трябвало да се досетим, че детето удивително прилича на малкия петгодишен Азад.

Курсорът мига на последната буква на екрана...

201. ЕКСТ – УЛИЦИ В СОФИЯ – НОЩ

АЗАД в колата, пълна с пакети с коледни подаръци.

ГЛАСЪТ НА АЗАД

Валеше сняг. Бе в навечерието на Новата година. Вкъщи ме чакаха Галя, дъщеря ѝ, Снежния и новата му приятелка. По радиото съобщаваха, че в празничната нощ над цяла Европа има бурни снеговалежи. На места снежната покривка достигаше до един метър.

Човек е само на тези, които го обичат и на никой и нищо друго.

xxx